

julij 2021

Leto 2021

Jonsko morje

1. julij 2021, četrtek

Petala - Messolonghi

Nobenega bitcoina nisem doživel, torej tudi nisem izvedel dekodiranja. Ampak, danes se je začela zgodovina. In danes je zato vse lažje. Torej bi se lahko poleg ostalega tudi izvedelo, kaj se je dogajalo včeraj. Seveda le v primeru, če bi včerajšnji dan obstajal. Ker pa včeraj ni bilo zgodovine, včeraj ni obstajal. Točneje, včerajšnji dan se bo zgodil jutri. Za jutri se pa ne more vedeti, kaj se je že zgodilo. To je vendar, v skladu s teorijo nelogičnosti, povsem logično. Torej, edina varianta, da se izve, kaj se je jutri že zgodilo je, da se v mojo denarnico privalijo bitcoini. Teh pa jutri še ni bilo. In tako bo skrivnost včerajšnjega dne ostala skrivnost. Vsaj dokler se včerajšnji dan ne zgodi. Ali pa dokler Petra ne napiše svojega bloga.

Kakorkoli, lepo sva spala. Kljub malo skeptike je bilo sidro dobro zakopano. Celo tako dobro, da je pred silno nalogo, da sidro navpično dvigne iz 6 m globine, naš sidrni vinč skoraj pokleknil. Špica barke se je celo malo potopila, preden se je sidro odlepilo od dna. Hurikan bi lahko preživela tukaj!

Izplujemo. Vetra ni, tok je. Napačen. Tok, namreč. Šele v Patraškem zalivu se dvigne. Veter. In ko lepo fino drsimo z vetrom, se dvigne tudi val. Iz nepričakovane smeri. Rezultat? Naš cilj, Krioneri, je popolnoma odprt na take valove in biti privezan na pomolu, ki ga direktno šibajo skoraj polmetrski valovi (ki se potem od pomola odbijejo in tvorijo stoječi val dvojne višine), ne bi bilo lušno. Plan B.

Zavijemo v Messolonghi, ki ga dobro poznamo. Tu bo mirno. Četita koraka, no, pluje, po kanalu, štirje smo na razdalji nekaj minut. In kmalu prispe tudi peti. Pa s privezom ni bilo panike. Riva, kjer je prostora za precej plovil, je bila povsem prazna. Še inkasanta ni bilo. Očitno se mu ne izplača hoditi naokoli za tri barke (ostali so se sidrali).

Spet se usedemo v gostilno s travo pod nogami. In v ravno pravšnjem vetriču je bilo sobivanje z mizami in stoli čisto spodobno. Precej bolj, kot sinoči v kokpitu. No, kot bo sinoči v kokpitu...

na začetku kanala v Messolonghi je plaža

ko človek zapusti hiško in čoln, počasi vse propade

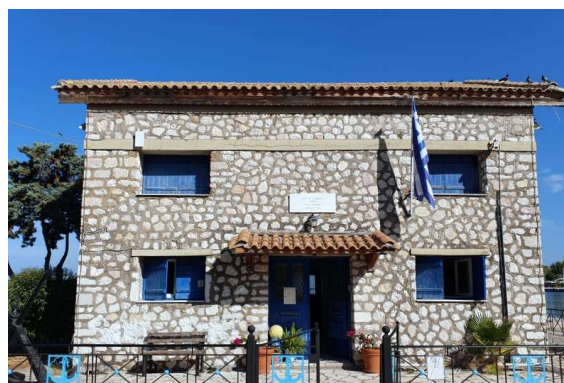
ribič med mostiščarji

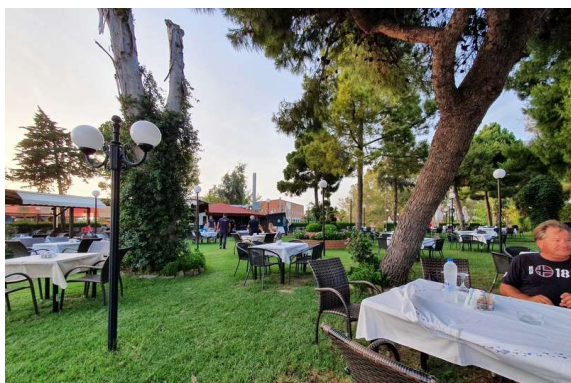
dolgolasa čaplja

kar naenkrat smo bili štirje v kanalu

luška kapitanija kjer te prijazno dekle povabi, da prideš plačati privez

v Messolonghiju najrajši zavijemo v oštarijo z naravno travo

kapitana nazdravljata Petri :)

2. julij 2021, petek

Messolonghi - Patras

Kako enostavno je danes, ko se zgodovina že dogaja. Zgodovinske dogodke je možno lepo zabeležiti. Recimo to, da sem prehodil dobrih 17.000 korakov. Če ne bi bilo zgodovine, bi se ta izredno pomemben podatek kar izgubil. Nekje, hmmm..., verjetno bi se izgubil kar v zgodovini.

In kako sem pridelal teh 17k korakov?. Enostavno. V Messolonghiju sem šel dvakrat po kruh (v najbolj oddaljeno pekarno) in v Patrasu sem šel dvakrat na pijačko (do najbolj oddaljenega kafiča). V Patrasu sem v želji, da najdem girozdžinjico, poleg vsega ostalega splezal še na vrh stopnišča, ki vodi do trdnjave. Stopnišča, ki ga je očitno projektiral matematično navdihnjen arhitekt. Stopnišče ima 12 odsekov s po 16 stopnicami (dve izredno lepi števili), pri čemer ima spodnji 16-stopnični del v resnici 17 stopnic, kar pomeni, da je vseh stopnic 193 (praštevilo, ki nikakor ni lepo število).

Ampak, vrnimo se raje k jadraniu. Saj zato smo sploh prišli sem. V tem poglavju lahko zabeležim jutranjo kavico, pa opoldanski frape, popoldansko pivo in potem še eno ter večerni frape in še eno pivo na ločeni lokaciji. Posebej zadnja

lokacija je bila zanimiva. Sedeli smo pol metra pod promenado v starem delu mesta, prepređenim s kafiči, in opazovali mimohode mladenk in mladeničev. Mimo nas so paradirali, kot bi bili na modni pisti. Vsi, tako osebje, kot publika, po vseh lokalih so bili sami mladinci, precej mlajši od nas. Pravzaprav smo bili štirje iz naše klape dvakrat starejši od najstarejšega obiskovalca teh krajev, ki ni spadal v našo družbo. Le Arno nas je reševal in našo povprečno starost znižal za dobrih deset let. Torej, na kratko o jadraniu: bilo bi sila zanimivo, če le ne bi vključevalo toliko korakov.

Aja, vmes smo dobri dve uri s krmnimi vetrovi s spoštljivo hitrostjo prav lepo napredovali proti cilju.

Papa na jutranji kavici z domačini

urejena cerkev v Messolonghiju

čistilke počivajo v senci, na soncu že ob desetih preko 30C

kakšen sodček ouzo je bil verjetno nekoč obvezna oprema plovil

prah na teh steklenicah ni bil pobrisan verjetno že sto let (od leta 1907 dalje obstaja ta ouzerija)

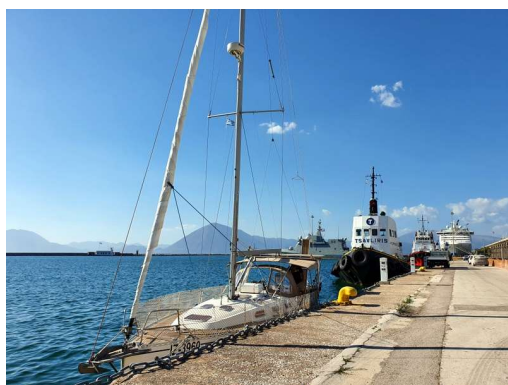
Bogdan tradicionalno kupuje uozo in zelo dober konjak v tej stari uozarni, ki ima prijetno vzdušje....

Pliško in moja malenkost pozirava pri francoskem inštitutu

od Messolonghija do Patrasa smo skoraj poleteli

priveza v sami marini nismo dobili, temveč v portu

glavni trg Patrasa z neštetiimi lokali, trgovinami ...

Tone je po stopnicah šel do vrha preveriti ali je kakšen giros ...

ob polnoči polne ulice domačinov ob hrani in pijači

3. julij 2021, sobota

Patras

Navsezgodaj zjutraj gre Bogdan po avto. Že ob pol desetih ga ne najdem več na barki. In ob desetih je nazaj. V Diakopto se zapeljemo z rentičem, ker javnega prevoza, prijaznega tudi Arnu, ne najdemo. Alternativa je bila, da plujemo do Trizonije in potem s speed boatom preko zaliva v Diakopto. Če obstaja. Speed boat. Zaliv in Diakopto na drugi strani seveda obstajata. Še dobro, da ta alternativa ni prevladala.

V Diakoptiju namreč plan A po hitrem postopku zamenjamo za plan B. Plana B še nismo imeli, pa smo ga že vključili v dogajanje na današnji dan. Zakaj torej gre? V Kalavrito se ne bomo odpeljali z vlakom (plan A), ampak z avtom (neplansko - kasneje preimenovano v plan B). Vzroka sta dva. Arno je na zobati železnici, ki vozi v Kalavrito persona non grata in (prav tako pomembno) vse karte za nam zanimive termine so že razprodane. Rentič je tako odigral zelo pomembno vlogo. Neplansko po planu B.

Ker imamo po novem svobodo ogleda različnih zadev, se najprej ustavimo v (kako drugače, kot) v vinski kleti. Kasneje pa

še tu in tam za foto sessione, za mezico in pijačko in na cilju ugotovimo, da imamo še skoraj dve uri časa za kafetkanje. Ampak, kafetkamo lahko kjerkoli in kadarkoli. Zato gremo raje na ogled ski centra in podzemnih jezer. Prvo izvedemo brez težav, le snega nismo srečali. Pri drugem pa se spet zaplete. Trikrat. Arno je tudi pod zemljo persona non grata, foto session ni dovoljen in časa nimamo dovolj za vodeno turo (v grščini).

Ni druge, nazaj v Kalavrito se odpeljemo. Tri petine posadke se spravi na vlak (vozovnice za povratek v dolino so bile še na voljo), dve petini pa v avto. In gremo. Arno se pelje v avtu z mano. Revež se je tako bal moje vožnje, da jo je skoraj v celoti prebil z zaprtimi očmi, skrit za prednjim sedežem na tleh.

Ko smo spet skupaj, v Diakoptiju malo pomezimo (to se spodobi), se odpeljemo domov in vrnemo avto. Z Bogdanom potem uspešen dan še malo poplakneva, da ne bi ušel pozabi (ne smeva pozabiti, da sedaj zgodovina že obstaja) in ura je pol druga zjutraj, ko se spravim k pisanju ... hmmm ... zgodovine.

Aja, Arno je terier.

moderna vinarna, ki obratuje šele od leta 2004 = Tetramythos

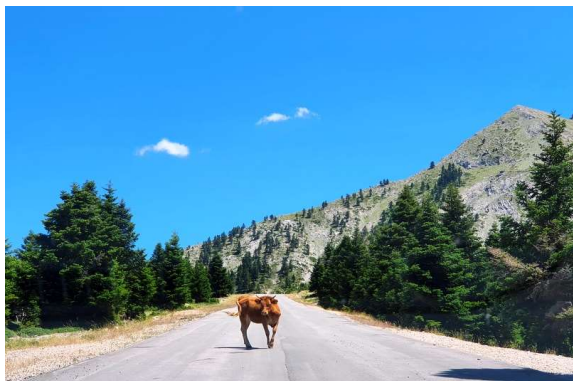
degustacija vina = brez maske :)

spomenik Kalavritan posvečen pokolu med nemško okupacijo 13.12.1943

pot do smučarskega središča v Kalavryta

na dokaj ovinkasti poti so nam pot prekrizale tudi krave
gospa krava se ni hotela premakniti dokler niso čisto
zraven prišli

smučišče Kalavryta ima kar nekaj prog

moderni vlak na zobati železnici

notranjost čisto modernizirana s klimo

Tone nas je z avtom prehitel in fotografiral ... Petro se
malce celo vidi skozi okna

no, jaz sem pa tudi Toneta uspela ujeti v objektiv, ko nas
fotografira :) ... malo heca ...

potovanje z vlakom je bil skozi gozd, kanjone, travnike,
odštekane skale ...

Arno preživel vigivagi vožnjo s Tonetom

4. julij 2021, nedelja

Patras - Killini

Plan je bil, da zgodaj vstanemo in odmotoriramo iz Patraškega zaliva še po bonaci. Vstanem sicer res zgodaj, a prva ugotovitev je, da je bila noč kratka. Včerajšnji dan pa ne bo prav hitro zbledel iz spomina. Hvala Lara za dobro turistično idejo! Po dolgem času sem doživel nekaj zanimivega. Saj jadrnanje in kopanje je tudi v redu, sem pa tega počasi že malo naveličan. Nič novega se mi ne dogaja. Vse je deja-vu. Včerajšnji dan je bil pa drugačen.

Kakorkoli, kljub planom o jutranjem odhodu, se najprej odpraviva na burek in frape. Ampak. Res sva baksusa. Pred dvema dnevoma sva za večerjo iskala oštarijo in videla nič koliko pekarnic, danes iščeva pekarno in vidiva same oštarije. Ah ja... Končno jo najdeva na centralnem trgu, precej stran od priveza.

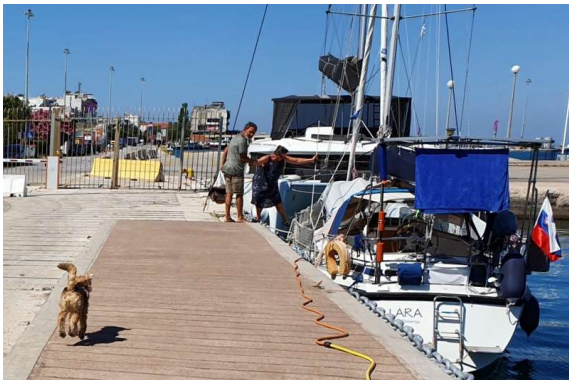
Pozajtrkujeva skupaj z Laro ter takoj vsi skupaj prikolovratimo nazaj v luko. Na hitro se poslovimo v stilu "Če se ne vidimo več, se vidimo" in Bogdan nama pomaga izpluti. Takoj. Ob enajstih.

Rezultat? Eno uro motorirava po bonaci in dve s šibkim vetrom točno v nos. In potem obrneva okoli ovinka. Veter tudi. Vsaj delno. Zelo ostro orco imava - na meji možnega: 30 stopinj pri 3 Bf. Mala pluje proti cilju z okoli 5 vozli. Treba je vedeti, da ima Mala navadna dakronska navijalna jadra. Res, da v primerjavi s super-truper kevlarskimi, to ni šik za v marino, za na morje je pa čisto OK in upam si tekmovati s komerkoli, če bi bilo potrebno (pa še dve toni je Mala težja od tega, kar je predvidel Justin). Ko se zadnjih deset milj veter dvigne na 4 Bf (na trenutke celo na 5 Bf), moram resno krajšat. Dvakrat. Zadnjo miljo ali dve imam jader res le še za vzorec, da hitrost barke upočasnjujem na 6-7 vozlov.

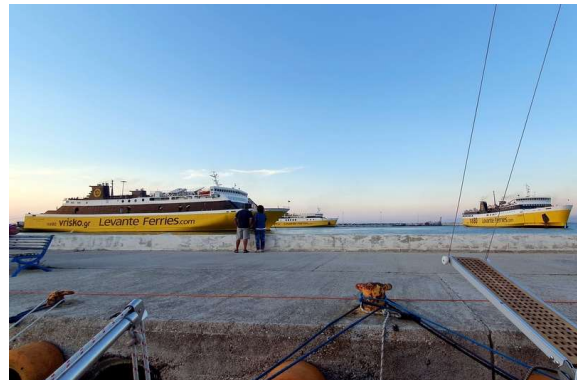
V Killiniju pa - problem. Nobenega prostora. Na eno mesto bi sicer šlo, pa na sredini kraljuje laid mooring bojica. Gledam, kako bi šel mimo levo ali desno, da ne bi zapletel propelerja, pa si ne upam. Končno se s pomočjo soseda zrineva med dve barki. Dobesedno zrineva. Eno barko odrineva pol metra levo in drugo pol metra desno in z dovolj gasa se le pririneva do pomola. Še najbolj se je temu privezu upiral naš 3 m dolg dingi na davitsih. No ja, za eno noč bo. Upam samo, da se ne pojavijo lastniki in kaj ne kokodajsajo.

Ko priplujejo ferryji, jih pričakajo port policaji. In ko imajo ravno čas (tega imajo itak v neomejenih količinah), se oglasijo še pri nama. In, kot že nekajkrat, sta silno presenečena, da barka s slovensko zastavo ne potrebuje transit loga. Is-slovenia-in-juropijan-kingdom? Saj ne vem, kaj bi jim odgovoril. Najbolje nič, samo smejem se lahko.

Za zvečer imava plan A in plan B. Prvi predvideva izlet v oštarijo, drugi izlet v posteljo. Po tehtnem premisleku se (vsaj jaz) odločim za plan B. Napore zadnjih dni je potrebno nekako sanirati.

Arno se poslovi od naju in oddirja k lastnikom.... najbolj pametno, midva bi ga itak naučila same neumnosti :) in bi imeli potem lastniki težave :)

romantičen pogled iz kokpita v Killiniju direktno na trajekte, ki so izredno hrupni in trobijo in ... upam, da se ponoči umirijo

takole smo stlačeni med dve jadrnici na privezu v Kilinju

pa še nekaj fotografij včerajšnjega potepanja; pogled na vinograde

hrastovi sodi v vinarni

naša vodička po vinarni ves čas z masko na obrazu

mezica med potjo pod drevesi murve je bila več kot odlična; no razen čebulnih obročkov

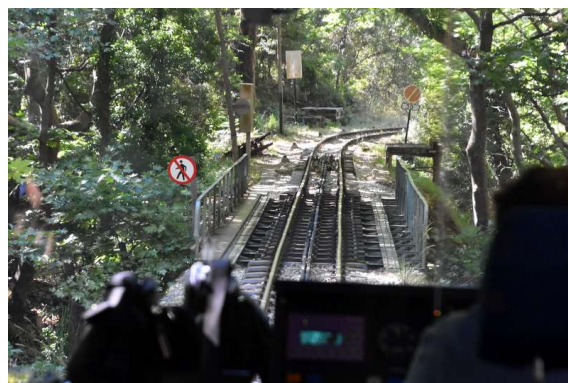

Kalavrita

ogromno parkirišče na smučišču - upam, da pozimi ni polno, ker mora biti drugače nora gužva; motoristom je pot iz Kalavitrije do ski centra vožnja v kateri uživajo in se

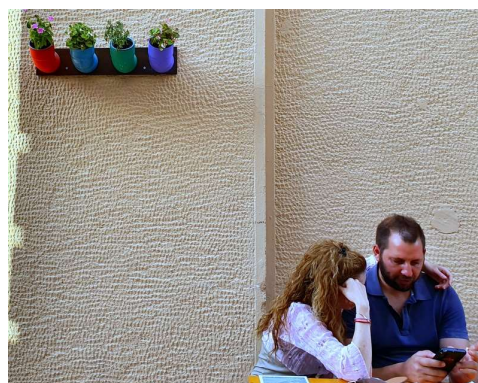
sproščajo :)

pogled na ozkotirno železnico

novodobni samostan ?

stare odtočne cevi so pobarvali in nasadili rožice v njih ... zanimiva ideja

5. julij 2021, ponedeljek

Killini - Katakolo

Včerajšnji plan B je tudi današnji plan B. Današnji plan A je bil, da sva ob osmih zjutraj že sredi morja (plan B je predvideval, da sva sredi sanj). In tako se nama je veter (po napovedi) dvignil v nos še pred ovinkom. In proti jugu sva tako orcala. Tega gantleman nikoli ne počno. Ne orcajo. Ne proti jugu in ne proti severu. Niti v katero koli drugo smer. Vključno z osjo z.

Ampak, midva pač očitno nisva gantlemana in z močno skrajšanimi jadri v 3-4 Bf plujeva proti Katakolonu. Pričakujem močnejši veter in če že nisem gantleman, sem pa vsaj lenoba. Le zakaj bi jadra dvignil v celoti in jih potem krajšal? No, po nekaj milijah si rečem jebeš principe in najprej dvignem malo več jader in na koncu vetru nastavim vse cotice, kar jih Mala premore. Sem torej usrane in ne gantleman. No, skoraj usrane. Od gantlemanske plovbe sta vseeno ostala začetek in konec. Oboje, odvezovanje in privezovanje, se je zgodilo v popolni bonaci.

Priveže naju Tone. Takoj se izljubimo in takoj tudi sledi razprava o vsem mogočem. Silno smo pametni. Kot vedno. Kokpit Male je nekaj časa v senci lastne tende, potem v senci opranega (in na sušilne vrvi) obešenega perila (ki ga je Vesna oprala v domačem pralnem stroju) in na koncu je v senci hriba ob luki. No, roko na srce, čisto na koncu je v senci planeta Zemlja (kar sicer ni v skladu s hipotezo o ravni Zemlji, ampak o tem nismo premišljevali). Predvsem smo premišljevali o knjigah. Pilotih oz. vodičih. In krajih, ki so v takih knjigah opisani. Za Katakolo piše, da je pretežno neškodljiv. Pravzaprav tako piše za cel planet Zemlja, torej v skladu z deduktivno logiko to velja tudi za Katakolo. Vsaj do trenutka, ko je še obstajal. Planet Zemlja, namreč. In če tako piše v vodiču, potem že mora biti res. Še, posebej, ker vodič velja za celo Galaksijo.

Aleksander, šef marine, nam dobavi vizitko s telefonsko številko suvlakdžinjice, ki nudi delivery. Nekeje v bližini se nahaja. Jasno, da to takoj izkoristimo. Predaleč je, da bi šli jesti v birtijo preko pomola. Še posebej, ker tam ne točijo Union piva. Na Mali ga pa...

namesto, da bi se drenjale kruzerce, pridejo največ dve in še to vsakih nekaj dni ... žalostno za turizem

nekoč so bili plavajoči pontoni = do prvega hujšega vetra in vala ...sedaj se valjajo na plaži, dokler ?

Alex šef marine nudi vse možne storitve od posredovanja rent a car, nafte, plina

na sidrišču kar dosti jadrnic

bodeče različne rože na poti do Kalavritija ; ob poti ogromno češenj, katere so tudi prodajali kar zraven dreves; no, eno sem pa le narabutala in odlična je bila !

6. julij 2021, torek

Katakolo

Podaljšani spanec mi je prešel v navado. Ponoči sicer nekajkrat olajšam mehur po večernem intenzivnem polnjenju, potem pa spim do pol devetih. In še takrat sem precej grogi. Če ne bi Tone prišel naokoli, bi še kar meditiral. Jasno, danes ne greva dalje. Najprej je potreben sprehod. Do najbližje pekarnice. In potem sprehod do najbližje kavarnice, kjer imajo kavo in burek. Zajtrk je tako pod streho še pred poldnevom. Juhu!

Sledi pranje perila in pranje barke. Voda in elektrika je tu v neomejenih količinah vključena v ceno priveza, 8 evrov. No, toliko stane, kadar ga računajo. Običajno ga ne. Sosed je tu že nekaj dni in ves ljubi dan mu dela klima v barki. Ne vidi prav tehtnega razloga, da bi se premaknil nekam, kjer ne bi imel barko priključeno na (zastonj) shore power.

Katakolo vsak dan obišče kruzerica ali dve. Vendar. Vse so v covid režimu. Nema izlaza kroz kapiju! Nekaj gostov spakirajo takoj v avtobuse in jih peljejo na organiziran ogled Olimpije. No, da ne bo pomote, to ni gostovanje našega žogobrnega kluba (ŽK Olimpija), ampak ogled kamnov s tem imenom. Gostilnice in trgovnice v Katakolu pa samevajo.

Nekaj domačinov, nekaj jadrancev in to je vse. Žalostno za domačine, ki si strastno želijo lupljenja instant turistov. In odlično za nas, ker ni gužve...

Prevroče je za brkljanje po barki. Vesna mora na žalost službovati, ampak, ob treh je le potrebno prekiniti. Treba je iti malo naokoli. Na kosilo. Daleč. Daleč, daleč, do prve senčke. Take, s stoli in mizami. In kelnerjem. Skupaj s Tonetom gremo. On je referenca za ta del sveta.

Ja, ne ugotavljam prvič, da mi je klepet z njim zanimiv. Veliko tem lahko odpreva. In veliko se lahko pomeniva. Niti on, niti jaz ne spadava v živalsko vrsto homo prestrašenček. To veliko pove. Oba se strinjava, da kovid nima nobene veze z boleznijo, ampak z ekonomijo. Ekonomsko vojno, točneje. Vzrok in cilj razumeva, same poti izvedbe pa ne pozna. In to naju skrbi. Bova lahko (vsaj že) drugo leto spet normalno potovala v čulukafrijo ali še vedno ne?

Res naporna tema je tale kovid. Nujno jo je potrebno še dodatno predelati na Mali. V družbi z Gašperjem. Gašper je slovenska blagovna znamka vina in ne nek novi prijatelj, da ne bo nesporazuma. In nova prijateljica nista niti Piter in Analise, soseda Nizozemca, ki se za nekaj časa pridružita razglabljanju. Srečali smo se že lani v Antikiri v Korinskem zalivu. Zanimivo, Piter pije kokakolo, Analise pa Gašperja. Kakorkoli, ura je devet zvečer, ko se družba poslovi in meni ne preostane nič drugega, kot da napišem dnevnik...

Alex pravi, da ima pralni stroj; ok, ima dva od tega (novejši) je pokvarjen, dela le stari, ki je na pol razpadajoči (pa samo za cca 4kg in hoče imeti za to 6 €)

tudi sosedge so imeli pralni dan

bolj malo turističnih busov je videti, ki bi kruzerske turiste vozili naokoli kruzerji ne smejo hoditi po mestu, ampak samo organizirano/izolirano od ostalih ljudi

mestece Katakolo sameva: ulice prazne, lokali prazni, trgovine prazne... le nekaj takih padalcev kot smo jadranci in avtodomarji

Katakolo ima marino s kopalnico in tuši (predelani kontejnerji)

marinska pisarna, ex predelan kontejner: ampak važno je, da služi namenu: če je fensi je ponavadi tudi višja cena

Tonetova Yotara je zunaj in čaka na manjša popravila/čiščenja

za kosilo hobotnica v vinski omaki; vse ok, le malce tudi za mene, je bilo preslano

7. julij 2021, sredo

Katakolo - Kyparissia

Vetni vzorec je enak, kot včeraj. Dopoldan bonaca, potem nekaj termičnega vetra in zvečer spet bonaca. Če greva, greva opoldne. Vesna ima delo, ampak dela lahko v luki ali med jadranjem, jaz imam čas. In se odločiva, da greva. Tone ima še nekaj malega postoriti na barki, jutri odhaja v Slovenijo.

Poslovilna kavica v bližnjem bifeju. Kafiču z zanimivo ponudbo (ni napisana na meniju, to vedo samo domačini). Frappe je 3 evrčke (to je po meniju), če pa greš do šanka in rečeš, da bi frappe take away, je polovična cena. Enako velja tudi za vse ostale stvari. Whiskey take away, recimo. Seveda je ta take away samo od šanka do njihovih mizic, kjer fino loviš take away WiFi in te hladi take away ventilator. In kamor ti postreže tudi njihova take away kelnerica, če jo prosiš. Hja, v stari Jugi smo imeli nekaj podobnega, le da smo temu rekli "člani SZDL imajo 50% popusta".

Vetra je bilo med 2 in 3 Bf, polkrme. Mala pluje s povprečno nekje okoli 5 vozli. Takole na oko, vozel do dva manj, kot piha. In ko veter pade na 1 Bf in hitrost barke pade na 2 vozla, je zabave konec. Zadnjo urico premotorirava in za pet minut faliva zadnji prosti privez. Sic!

Lahko bi se sidrala sredi luke, vendar se odločim za tvegan privez na nasprotni strani, kjer je po ustnem izročilu (pre)plitvo. Prav previdno se približam in ob pomolu namerim 2,5 m globine. Bitev ni, treba je skočiti na obalo in za rinke privezati štrike. In potem se razgledam. In uporabim super-truper laserski daljinomer. V povsem mirnem morju nastopa v vlogi globinomer - laserski žarek se odbija od dna in ne od površine vode. Hja, večinoma je dovolj globoko, preko 2 m, le na samem začetku pomola in v kotu je krepko manj. Dobro je vedeti za drugič. In si trenutno pozicijo zapisati za uho. In tako sem v Kyparissiji našel rezervni pomol za (morda celo) dodatnih deset bark, posebej takih, ki imajo malo greza.

Sledi delo. In musaka. Tokrat iz domače pečice. Taka je običajno boljša, kot ona iz birtije. Musaka namreč, ne pečica. Ima samo eno napako. Treba jo je narediti. In po večerji, za katero sva modro počakala, da je sonce padlo za valobran, se nama ne ljubi v (poznano) mestece. Avrio.

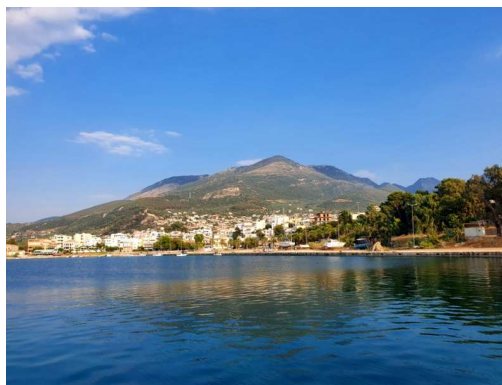
danes so bili polni skoraj vsi privezi v Katakolu

v Kyparissiji ni bilo niti enega bočnega priveza za naju = res pa je, da če bi se plovila lepo vezala, bi vsaj še dve jadrnici lahko šli na bok ...

...tako pa, sva šla zelo počasi čez zaliv na drugo stran... pod kobilico je bolj malo vode :)

jutri zjutraj pa v mesto na frape (upam, da nama uspe zgodaj iti, saj je mesto v hribu) ...danes je bilo preveč vroče, vroče....

8. julij 2021, četrtek

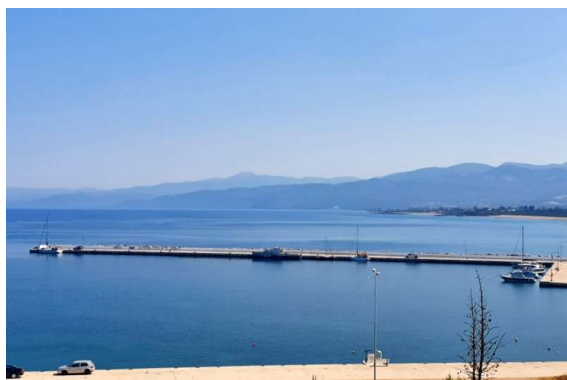
Kyparissia - Kolivri

Proti jutru, še v temi, je prišla megla. S soncem pa želve. Veliko želv. Morda okoli deset jih je plavalo v luki. In megle ni bilo več. Bil je pa sprehod. V breg. Do kruharnice z burekom. In naprej do kafiča s frapejem. Takim, za 3 evre. Niso imeli take away cene. Ali pa je nama enostavno niso hoteli ponuditi. Če si turist, si bogat. Vsaj v kovid časih si lokalci očitno tako predstavljajo turiste.

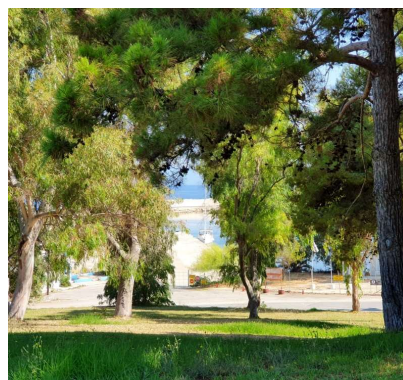
Ujela sva ribe. To je bilo lažje, kot ujeti veter. Vetra ne moreš ujeti na evre. Veter je in vetra ni. Stalno nama beži. Prehiter je za naju in težko ga je ujeti. Tudi val je. Ta je vedno. Ne glede na veter. Val je neprimerno lažje ujeti. Neverjetnostni pogon stalno menjava okus. In glasnost. Tihe trenutke je potrebno izkoristiti za počitek. V četrti dimenziji so tihi trenutki daljši, kot glasni trenutki. Precej daljši. V prvih dveh dimenzijah pa krajši.

In so delfini. Veliki delfini, veliko delfinov. Zemlja očitno še ne bo kmalu uničena, gradnja obvoznice se še ni začela. Kajti, kot vse kaže, so delfini še vedno v morju. In jejo ribe.

Midva nisva delfina. In midva tudi jeva ribe. Danes sveže ujete ribe. Na žgari, kot to počnejo prebivalci Sredozemlja, kjer je veliko delfinov in malo rib. Ribe z glavami, repi in kostmi vred. Večino tega potem roma nazaj v morje k drugim ribam. Ribe so kanibali. Take so bile ustvarjene. Še dobro, da se je stvarnik na koncu stvarjenja opravičil ustvarjenim za vse nevšečnosti, ki jih jim je povzročil s stvarjenjem. Res lepo od njega. Le tega mu ne bi bilo treba, da je ustvaril ose. Četudi se je za to nevšečnost opravičil. Nepregledna množica se jih je nabrala v kokpitu Male. Prišle so občudovat ribe. Najprej na roštilju in potem še na krožniku. V vodi jih ne vidijo prav pogosto. Tam so delfini.

ob enajstih dopoldne je bila luka v Kyparisiji skoraj prazna

ne bi bilo slabo, če bi bila Mala v gozdičku :)

voda v luki je bila tako čista in v njej so plavale velike želve

danes na žaru ribe na klasičen način; ker sta bili ribi predolgi, sta se glavi pekli posebej: obe dobim jaz :)

9. julij 2021, petek

Kolivri - Gythio

Neverjetnostni pogon je danes zablestel v vsej svoji veličini. Pa ne, da bi se izkazal s hitrostjo ali mirnostjo plovbe. Ne, izkazal se je na čisto drug način. Nekaj časa je bil v enem kvantnem stanju in nekaj časa v drugem. In, kar je najpomembnejše, kar nekaj časa v obeh kvantnih stanjih istočasno. Pa tudi to ne bi bilo tako neverjetno, saj vendar vemo, da so lahko osnovni delci v obeh kvantnih stanjih, če jih le ne merimo. Ampak, naš neverjetnostni pogon sem ves čas meril!

Meritev je pokazala, da smo se v četrti dimenziji premikali po prvih dveh in to z natančnim odvodom prvih dveh po četrti. Do pičice se je vse ujemalo! Vse je bilo izmerjeno in dokumentirano. Navkljub nedoločenosti kvantnega stanja.

Nikjer pa ni v enačbah nastopala tretja dimenzija. To je dobro. Ker Mala ne zna skočiti in pri padanju zgrešiti tla (torej, poleteti). Lahko se le potopi. To bi bilo pa slabo. In v takem, slabem, dejanju bi v odvodu nastopila tretja dimenzija. Na srečo je v našem primeru tretja dimenzija konstantna in je ves čas zelo precizno enaka nič.

Kakorkoli, najini telesi sta se takoj na tešče gibali tudi po tretji dimenziji. Za kratek čas. To je dobro. Moje gibanje po tretji dimenziji je bilo celo malo zapleteno. Nekaj časa je bil odvod tretje po četrti dimenziji pozitiven (sem letel navzgor) in nekaj časa negativen (sem padal navzdol). Večino časa je bila pa tretja dimenzija spet le konstanta. Kar je precej modro, ker ne znam leteti in ne znam dihati pod vodo. Na začetku sem celo že mislil, da sem se naučil leteti in dobro je kazalo vse do usodnega trenutka, ko sem treščil na tla. Na srečo so bila tla morje.

Po napornem dnevu sva zvečer sidrana pred Gythiom, kjer naju jutri čaka še bolj naporen dan. Dan za šoping. Gythio pozna, to je bilo prvo mesto, kjer sva z družino dopustovala v Grčiji. Leta 1988. In, takrat, v jugecu brez klime, je bil to kar podvig. Tudi današnjih 70 milj ni bilo kar tako. Ves čas v Lakonijskem zalivu smo imeli precej močan tok v nos in siten val od zadaj, ki se je valil nekje iz Egejskega morja mimo Kythere. In v drugi polovici je Mala za povrhu trpela še pomanjkanje cenejšega od zastoj kvantnih pogonskih goriv. No, vsaj sidrana sva lepo in noč bo lepa. To je dobro.

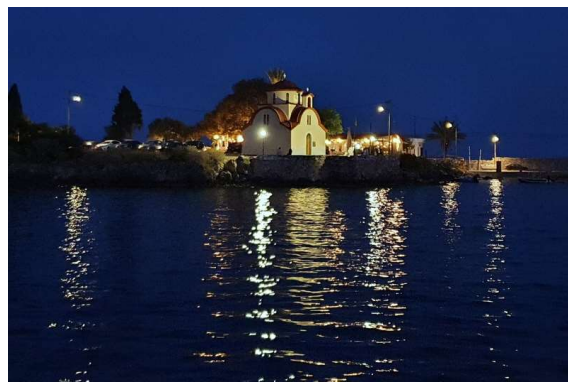
v zalivu nismo bili sami; zjutraj plavanje v malce hladnejšem morju kot do sedaj: ampak glede na zunanje visoke temperature je bilo super !

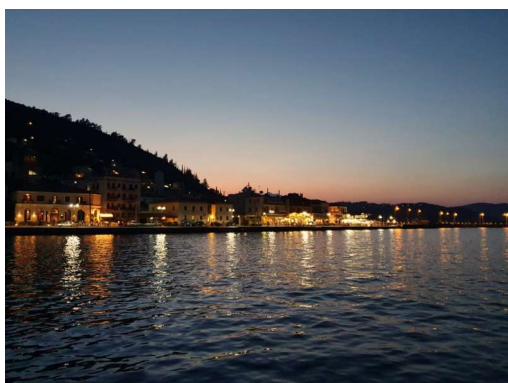
klifasta obala Kolivri

med plovbo sva naredila vodo; sedaj imamo zunanji generator. Žal slovenski zastopnik Yanmar trdi, da ni več rezervnih delov za naš generator (10 let) ... škoda..

v bistvu smo prvič sidrani v Githio - ponavadi se vedno vežemo na obalo

danes zvečer ostaneva kar na barki... in gledava Gythio by night kar iz kokpita z very light bambusom v roki

10. julij 2021, sobota

Gythio - Plitra

Kmalu zjutraj oddingirava na obalo. Na sidrišču je nekaj vala, lakonijska različica burina je precej močna. Pa nama vseeno uspe priti na obalo v suhih gvanthih. Potem pa v akcijo. Preverim luko in poleg sedem ali osem wreckov, ki čakajo na dražbo, je prostor le še za dve barki. Tako, kot pred dvema letoma. No, oba sta zasedena z eno barko (in njenim dingijem). Je bilo že pametno, da sva se odločila za sidrišče.

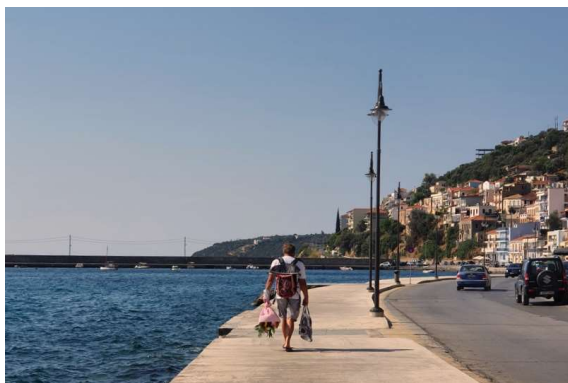
Anita proslavlja rojstni dan in nabaviti je potrebno darila. Samo kaj? Vesna zavije v slaščičarno in se izljubi s prodajalko, ki jo že dobro pozna. Očitno ni veliko kupcev sladkarij iz tujine. No, Slovenija ne šteje kot tujina. Hkrati z njo so v šopingu baklav tudi naši rojaki, na dopustu so tukaj z avtodomom. In še ene srečamo potem v Plitri, tudi vonvagenistii. Na pomolu so in občudujejo plavilo z zvenečim imenom Tender to Mala. Ne grem jih pozdravit, drevesna senca na umetni travi ter pred mano miza z odložiščem za kozarček, vseeno prevaga pri odločitvi.

Jaz imam težjo nalogo pri nabavi darila. Navsezgodaj moram v hribe po šopek rož. Dokler je še rosa na rožicah. Ker sem

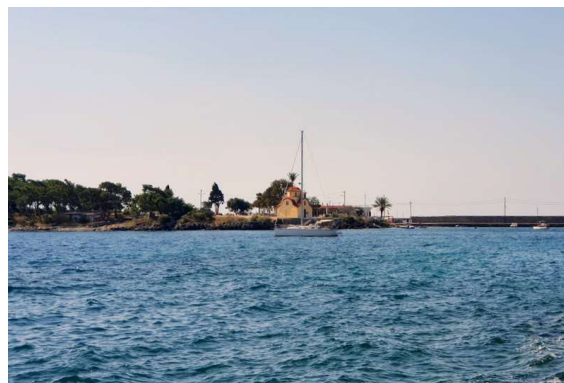
pa bolj lene sorte, se moj vzpon konča po slabem kilometru ravnine pri moji cvetličarki. Ona mi uredi vse potrebno okoli šopka. Ah, le kaj bi midva brez cvetličark in slaščičark?

Jadranje v mirnem morju prebujajočim vetrom je idealno. Še tok se je obrnil tako, kot se od njega pričakuje. Neverjetnostni pogon je danes v dveh točno določenih kvantnih stanjih. Ono, cenejše, prevladuje. V Plitri si ogledava pomol. Nou-vej. Potem iščeva mesto za sidranje tik ob pomolu. Spet nou-vej. Končno se sidrava varno in lepo, ampak - sredi zaliva. In pri vsej tej kolobociji sva izgubila dragocene sekunde. Veter se dviga, val mu sledi. Če sva cel dan jadrala v 2-3 Bf, sva se sidrala v 5 Bf. Logično. Tako, kot vedno. Res zadnji trenutek skočiva v tender in se med valovi (skoraj) suha prebije za pomol v mandrač. Ampak, nazaj poti ni vse do večera, ko veter in val ugasneta.

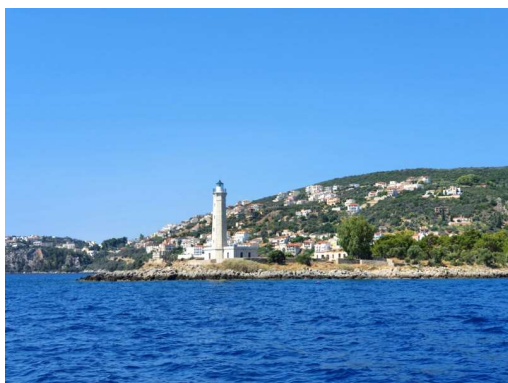
Potem prideta Anita in Igor. V prvem kafiču na obali, ki sva ga dosegla, se dobimo. Anita je imela pred desetimi dnevi rojstni dan. Jasno, da se to v Plitri proslavlja. Nekaj let nazaj smo nekaj milj južno zapili Igorjevega. Na dan, poznan pod imenom Halloween, smo bili samo v birtiji in birt nam je na mizo ob sedmih zvečer (ko je bila v tistem času že krepka noč) postavil flaškon vina in ključ. Vino naj popijemo (na njegovo zdravje) in oštarijo zaklenemo, ko bomo odšli (za njegovo zdravje). Danes je situacija rahlo drugačna. Zvečer ni najti prazne mize. In mi smo ena prvih družb, ki se ob enajstih zvečer napoti domov. Kaj smo res že tako stari?

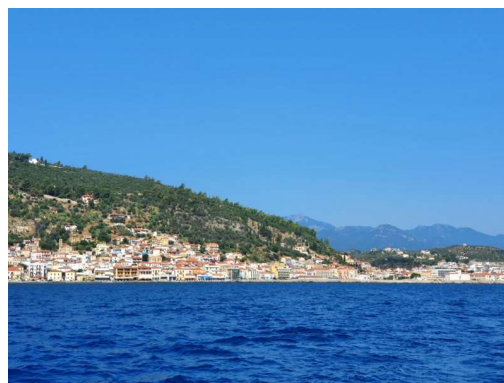
Tone šerpa z rožami

Mala na sidrišču v Githio

svetilnik pri Githio

še zadnji pogled na Githio

Tone obožuje čokoladne baklave; za sebe sem kupila pomarančno in eno z napolitanko

oštarija na umetni travi ampak pod drevesi; mačke pri sosednji mizi se že oblizujejo in čakajo kaj bo padlo na tla

Bogomolke so red žuželk. Ime v slovenščini in nekaterih drugih jezikih so dobile po značilni drži, ki spominja na človeka pri molitvi. Poleg drže so znane tudi po kamuflažnih oblikah in barvah nekaterih vrst ter kanibalizmu - pojavu, ko samica pož

ves večer po Plitri vozi konjiček gor in dol

11. julij 2021, nedelja

Plitra

Spet sem en dan v zaostanku s pisanjem. Neverjetno! Neverjetno zato, ker sploh nisem uporabil neverjetnostnega pogona. Le na barko sem se vrnil jutri in ne danes.

Pogon na dingiju je popolnoma verjeten. Je na bencin. In tega sem uporabil večkrat. Zato, ker sem se šele na obali spomnil, da sem pozabil vzeti s seboj pipico. Ponovi vajo. To je slabo. Še posebej slabo je zato, ker sva se zdingirala točno takrat, ko se je naredil veter. In val. Z boka. Le zakaj spiva tako dolgo?

Igor naju odpelje nekaj kilometrov južno do svoje prikolice. Ja, tukaj uživata z Anito v svojem miru. Zastonj. Verjetno je Grčija še ena zadnjih, če ne zadnja, država, kjer se lahko kempira neomejeno dolgo na plaži. Zastonj. Voda na "parceli" je ljudsko dobro, elektrika je sončno dobro. Ali pa generatorsko dobro.

Pivo je, zanimivo, Igorjevo dobro, hrana pa (tudi zanimivo) oštirjevo dobro (nekaj sto metrov od lokacije je birtija na plaži).

Večerja je v oštariji, kjer tipično proslavljamo Igorjeve rojstne dneve, kadarkoli smo za njegov rojstni dan v Grčiji. V Archangelovsku. Po začetnem nesporazumu, kaj so mikro kalamaria (Vesna dobi megalo kalamaria in kelnar ji hoče razložiti, da so to v resnici mikro in ne megalo kalamaria), se birt izkaže z vinom on-d-haus. In potem se mi izkažemo s trinkgeldom. Uradno smo spili pol litra vina (tako pravi račun in potem mora biti tako že res, saj račun je vendar s QR kodo). Neuradno pa okoli tri litre (toliko je naštel Anita, ki ni pila vina in po neki drugi logiki je to še bolj res). Kakorkoli, oštarijo zapuščamo, ko Italijani izgubljajo proti Angležem za en gol.

Vožnja iz Archangelosa do Plitre je dolga in vijugasta. Jasno, da si z Igorjem krajšava minute vožnje z vinčkom. Vasilijevim vinčkom. Ampak. Vino je v hladilniku, s tem ni težav. Kozarci so pa v prikolici, nekaj kilometrov stran. Problem? Niti ne. Kozarce se da narediti tudi iz plastenk za vodo. Seveda le v primeru, če se vodo iz njih prej zlije skozi okno...

meze na plaži pri Aniti in Igorju

ležalnik in senčnik vabita :)

pogled iz oštarije Margarita v Arhcangelosu

še ob pol osmih zvečer se ljudje veselo kopajo ... pa saj imajo razlog: vroče je še vednozelooo

za slovo pa še kozarček rdečega Vasilijevega vina kar v kombiju med vožnjo

12. julij 2021, ponedeljek

Plitra - Kremidhi

Jutranji skok v morje in potem premik pred plažo, kjer sta locirana Igor in Anita. Dokler se ne dvigne termični veter se da zdingirati na plažo in pri tem ostati suh. Popoldan se bi sicer na plažo še nekako dalo, nazaj na barko pa preko vse teh silnih brakerjev nič več.

Vesna snorklja in razen baby skata ne vidi nič zanimivega. Ostali trije staknemo glave, kako bi popravili Anitin telefon, ki se je včeraj odločil, da bo nehal delati. Razen tega, da lahko ponovno naložimo celotni operacijski sistem (in s tem zbrisemo vse podatke), se ne domislamo nič pametnega. Je pa pameten zato sam telefon (saj, a je že kdaj bilo drugače?). Naveliča se nas in lepo, tako kot je nehal delati, sedaj tudi začne. AI. Umetna inteligenca. Očitno so telefoni že dodobra nafilani s to zadevo.

Malo pred opoldnevom se odsidrava in nekaj časa lepo in hitro jadrava, potem jadrava refulasto in na koncu jadrava bonacasto. V Monemvazijo ne greva, ne ljubi se nama privezovat v vasici, kjer pozna vsako hišo. Pa še gužva je, prav

gravžasta gužva. Vsaj pet bark sem naštel, ki so tekmovala med seboj (in z nama, misleč, da greva tudi midva tja), kdo bo še prišel do priveza in kdo bo nocoj izvisel. A mi je tega treba? Saj vendar nisem na Jadranu.

Raje se sidrava v nama poznanem zalivu, nekaj milj za Monemvazijo. Sama sva. V miru lahko uživava svoj mir. No, če bi se nas nabralo 20 ali 30, bi bila gostota še vedno pol nižja, kot na bolj popularnih mestih na Jadranu. Danes bom malo počival. Prileglo se bo.

Jutri morda malo posnorkljava in potem odjadrava v Porto Heli. Morda se vmes tudi ustaviva za kopanje. Tak je plan. Neverjetno! Imava plan za cel dan v naprej. Česa podobnega letos še nisva doživela. Me prav zanima, če bo tudi držal?

pogled z morja na prikolico kjer dopustujeta Anita in Igor

baby skat tako majhnega pa še nisem videla ...

za kočerjo pa stročji fižol s panceto in grškim jogurtom - odlično!

no, takole vroče imamo zvečer ... čez dan 34C in težko je sedeti in delati za compom v tej vročini brez klime

13. julij 2021, torek

Kremidhi - Porto Heli

Plan se je začel uresničevati zelo dobro. Prvo točko (da se enkrat do poldneva zbudiva) sva izvedla s perfekcijo. Potem se je pa začelo zapletati. Zajtrk in jutranje kopanje sva prestavila na kasneje. Prvega sva potem izvedla med plovbo, drugo aktivnost pa v zalivu, kjer sva imela pavzo. In nisva imela interneta. Zato je bila pavza kratka in omejena samo na plavanje.

Tokrat sem celo jaz šel v snorklarijo. Moral sem preveriti, kakšne plavutke sem si kupil v Pulju. Pa ne za dolgo. No, plavutke bodo, upam, za dolgo, snorkljanje pa ni bilo za dolgo. Nekje v bližini so močni izviri mrzle (no, zelo-zelo mrzle sladke vode). Vidljivost je temu primerna, temperatura še bolj. Temperatura vode je razporejena po plasteh, noge so bile na toplem, glava pa v ledenici. Sladka voda je lažja od slane. Ne glede na temperaturo. Ni po mojem okusu. Vesna se je preselila še na drugo stran zaliva in tam je bilo bolje. Ok, vem za drugič. Če ali ko bom tukaj drugič...

Z Iztokom se končno le dobiva po vokitokiju (danes se mu reče mobilni telefon - novorek, pač) in zmeniva, da preveriva vsebino kakšnega kozarca nocoj v Porto Heliju. In oceniva kakovost njihove meze. Vendar, do tam je še mučna in hrupna plovba. Vsaj na začetku. Ko se popoldan naredi veterček, je vse lažje. Tudi naš neverjetnostni pogon je rajši v tem kvantnem stanju in je temu lastnemu veselju primerno hitrejši.

Sidrava se sredi zaliva, potem pa pridingirava na mestni pomol, Vesna izstopi in dingi privežem na kljun Urekeke. Ne želim zasedati mesta resnim plovilom. Po birtiji nadaljujemo v kokpitu Urekeke in čisto na koncu se oddingirava domov. Voila!

Jutri se bova ravnala po planu A. No, tega sicer še nimava. Niti nimava še plana B. Pravzaprav sploh nimava nobenega plana. Tako, kot običajno. Zato bo po črki logike vse tisto, kar bova jutri počela, v skladu s planom A. Če ne bova počela nič, bo pa v skladu s planom B. Ampak, plana B še nimava. Torej, če jutri ne bova počela nič v skladu s planom B, tega ne bova počela v skladu s planom B, ampak v skladu s planom A. Ali kako? Za odgovor moram očitno pošpegati v Štoparski vodnik...

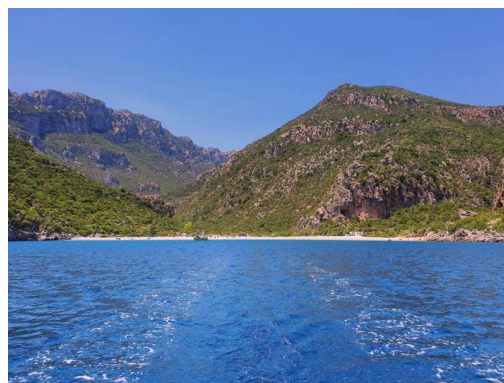
mini plaža, senčnik....

pogled na Monemvasio iz kokpita

bolj malo sem videla pod vodo, ker je bilo tako motno zaradi mešanja sladke in slane vodepa mrzlo, zelo mrzlo

zaliv v katerem sva se kopala

Leto 2021

Egejsko morje

14. julij 2021, sreda

Porto Heli

Dan za počitek. Tudi dan za počitek našega neverjetnostnega pogona. Sicer pa..., jadralski dopust na lastnem plovilu itak pomeni, da se nahajava v čudovitem zalivu, kjer Vesna slušbuje, jaz pa popravljam malenkosti na barki, ki se mi jih prej ni dalo narediti. Menjam kontroler ledic v salonu, lučko za osvetljevanje instrumentov, matico na davitsih, zložim pasarelo, študiram nekaj navtičnih zadev na netu, pripravim dxf za novo ploščico v kokpitu, poštimam telefone, da se povežejo na banko, pokličem Telekomov call center, da mi razložijo, kako lahko manj plačujem za njihove storitve ter službujem tako in drugače, ... Vse lepo in prav, samo tisto s telefoni sem ga pa usral. Če ni banke, ni denarja, če ni denarja, ni zapravljanja, če ni zapravljanja, ni potrošniške družbe, če ni potrošniške družbe ... pa živimo tako, kot živijo ljudje v Mikroneziji. Čudovito! Kaj je že rekel oni črnogorski ribič na koncu japijevske pridige?

Iztok se je danes odpeljal v Atene. Z raztrganim jadrom. In se ni vrnil s celim. Jadro se vrača samo. Jutri, z avtobusom.

No, Iztok se tudi ni vrnil z avtom, čeprav se je z avtom odpeljal. Vrnil se je brez avta. Avto je na avtocesti rekel, da ima dovolj tlake in je nehal delati. Tako se je razburil, da je pihal in pihal. Paro. In tudi, ko je bil potolažen in napojen z izvirske vodo, mu to ni bilo dovolj. Ne bo delal in pika. Raje se je dal peljati šlep službi. Do Korinta. Posadka pa na avtobus in taxi do Porto Helija.

Jadro si je pa tudi izbralo plan B. Namesto jutri, se je vrnilo danes. In potem sta ga vrla Grka, organizatorja podviga, dvignila in navila tako, da sta ga še enkrat strgala. Ajoj! Mislim, da ga bova z Iztokom jutri spet šivala. Ročno. Nocoj je bilo že prepozno, Helios je šel počivat. Noče delati nadur. Zamenjala ga je Seleno, ki se je ravno dobro začela debeliti. V taki situaciji je bolj primerno posedeti v kafiču nasproti pomola. Tako smo menili in tako se je tudi zgodilo.

privezi v Porto Heli so polni; ni pa vode in elektrike oz. vodo pripeljejo s cisterno

na Urekeke jadro gor, potem pa spet dol :(

15. julij 2021, četrtek

Porto Heli - Soupia

Iztok sploh ne spoštuje običajev, ki jim običajni dopustniki slepo sledijo. On vstane ob sedmih zjutraj. Še dobro, da sem si izbral akademsko četrt, da je bilo vsaj po občutku malo kasneje. Vesna, logično, še globoko spi, ko se oddingiram na kopno. Če sem sam v čolničku, lahko glisiram. Torej, glisiram. Čeprav v luki ne bi smel. Ampak. Ipak smo v Grčiji.

Najprej frape, potem delo. Današnja zanimacija je šivanje jadra. Ni bilo naporno. Lepo zašijeva jadro, ga dvigneva in zvijeva v jambor. Voila! In kaj sledi? Sledi še eno frapo. Počivat je treba. In jesti burek. In pametovati. Potem pa domov. Spet glisiram. Sedaj je že malo bolj policijsko nevarno. Ura se bliža deseti dopoldan in to je ravno toliko, da bodo že čez uro ali dve vstali tudi policaji. In delali red v luki. Pa so še vedno spali, ko je T/T Mala brzel po popolnoma mirnem morju.

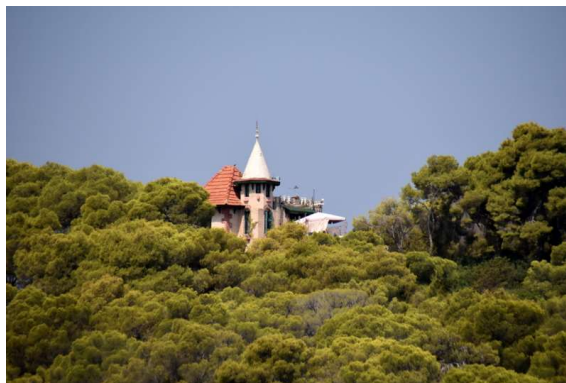
Vroče je. Na obali še toliko bolj. Pasalo bi kopanje. Dvigneva sidro in se odpeljeva v najbližji zaliv na otočku Spetsi. Urekeke tudi. Če smo dva dni skupaj pili, sedaj še skupaj plavamo. Midva z Iztokom nad vodo, Vesna pod vodo. In potem se poslovimo. Urekeke jo mahne proti Jadranu, Mala proti Egeju.

Neverjetnostni pogon se spet prestavlja med dvema stanjema, ampak na našo srečo je večino časa napajan z obnovljivo energijo. Le, ker se ta energija nekaj časa vali iz ene in nekaj časa iz druge smeri, so vmes nekajminutni presledki brez te vrste energije. Takrat jo v našem neverjetnostnem pogonu nadomesti neobnovljiva energija.

Ravno, ko sva na cilju današnje etape, veter ugasne. Takrat se jadra enostavno pospravijo. V popolni bonaci je na sporedu plavanje zanj in cevkanje zanj. In potem kurjenje roštilja. Takrat se od nikoder spet pojavi veterček, razpiha oglje in po večerji gre počivat. Midva tudi. Hvala, Moana!

Urekeke tudi odhaja iz Porto Heli

pravljичni stolpič v Porto Heli

nepopisna gužva na Spetsi (kot običajno); hrup zunaj, hrup pod vodo (hušje kot na avtobusni postaji)

morska zvezda se ni hotela lepo nastaviti fotiču; končno je morje tako toplo, da sem lahko dolgo pod vodo

ob sedmih zvečer lion fish pride na večerjo

zakamuflirana riba, če jo ne bi videla kako se mi je pred nosom skrila, je ne bi opazila

nekoč je bil pomol, žal šlampasto narejen in se je prekucnil v morje

dober teren za sidranje, je pa rahlo rolajoče

na Mali se je števec obrnil na 77777

16. julij 2021, petek

Soupia - Apokrionisi, Kithnos

Sidrišče je bilo rahlo preveč rolajoče že zjutraj, ko so začele četice romarjev romat iz Hidre novim zmagam naproti. Ob petkih so nove zmage običajno v matičnih marinah okoli Aten. Odsidrava se in izplujeva. Neverjetnostni pogon je imel danes kar precej dela. Najprej mašinka, potem jadra. Prav fleten veter sva imela. Nekaj časa. Potem ni bil več fleten. Pravzaprav ga niti ni bilo. In potem je spet bil. Ni bil fleten. Bil je iz druge smeri. Napačne. Pa spet brezvetrje, pa spet veter. Brez vetra ne more dobro delovati niti naš neverjetnostni pogon, kadar je v vetrnem kvantnem stanju. Potem se dvigne val. Vetra še vedno ni. Tudi nasprotni tok prehitil veter. In ko končno pihne, pihne skoraj točno v nos. In pihne močno. Dost mam! Neverjetnostnemu pogonu onemogočim preskok med kvantnimi stanji. Tako, da pospravim jadra. Zadnje tri milje premotoriram. V veter.

Zavijeva v oh-in-sploh zaliv, kamor je nujno zaviti, če človek da kaj nase (midva sva v kopalkah). Ormos Kolona na Kithnosu. Ves jet set je tukaj. Bolj, kot skoraj 90 m dolga in v petih nadstropjih zgrajena M, me zanima Ngoni, 58 m dolga aluminijasta jadrnica. Res je nekaj posebnega. Na boku ima platformo in ob njej privezan dingi. Na boku! Jadrnica. In nikjer ne vidim sidra, niti verige. To bi bilo sicer čisto normalno, če ne bi bila vezana v stilu sidro - obala. Gre morda za neverjetnostno sidro? Hmmmm..., česa podobnega še Adams ni predvidel. Zame je vse skupaj ostala enigma. Zaliv sva namreč zapustila po hitrem postopku. Toliko plastike na kupu (Ngoni ne šteje, Ngoni je iz aluminija) res ni nekaj, kar sem si želel doživeti že kot majhen otrok.

Prestaviva se eno miljo okoli ovinka in v popolnoma enakem, le za razkazovanje napačnem, zalivu je gostota plastike desetkrat manjša. In, kar je tudi, če ne še bolj, pomembno: v celem popoldnevu naju samo dvakrat obkroži vodni skuter s polno hitrostjo (menda gredo zadnji modeli že precej hitreje po vodi, kot je omejitev hitrosti za avtomobile na avtocesti). V Koloni bi bila tudi deležna dveh obplovov. Na minuto, vsako minuto.

Ngonino sidranje mi ne da miru. Živeti z enigmo ni najbolje. Po večerji je čas za raziskovanje. Vesna razišče zadevo. Gugl ve! Ngoni ima dve podvodni sidri (nikoli slišal za kaj takega, res sem zarukan podeželan!). Štiristo tonska jadrnica ima še popolnoma zločljivi premnik (tudi za premnik še nisem slišal, dokler gugl ni povedal, da se temu po angleško reče bow spit) in sto tonsko dvižno kobilico. In Ngoni ima še nekaj precej običajnih stvari za jadrnice. Bazen, recimo. Med plovbo je pokrit. Verjetno zato, da se voda v njem ne bi osolila. Ali pa stekla v morje, ko je barčica med jadranjem nagnjena.

Nujno je potrebno naštudirati, kam se skriti pred množicami. Danes ni čarterja, ker je petek in sem naivno mislil, da bova sama. Izgleda, da so vsi nečarteristi razmišljali enako. I zajebali smo se svi! Naslednjih nekaj dni bo nad Egejskim morjem ciklon in to je prilika, da jo kam potegnemo. Če je ciklon tukaj, je meltemi v Jonskem morju. In pas tišin v Egejskem morju. No, če bo vremenska napoved zdržala...

sidrišče Kolona na Kithnosu

ne moreš verjeti kako je možno, da je toliko ogromnih jaht in ostalih plovil na enem mestu.... plaža je pa zelo lepa, ni kaj!

Ngoni je naprodaj, če koga zanima; cena 45 milijonov evrov... naročnik je hotel imeti zver, a očitno se jo je že naveličal ?

na poti do Kithnosa je bilo ogromno kontejneric

skromna jahta M ; očitno je Kolona zaliv kamor se morajo jahtaši priti pokazati

zaliv Apokrionisi ima nekaj tavernic, lokalčkov in na sidrišču skoraj same francoske jadrnice; mega jaht v tem zalivu ni !

na tem koncu zaliva kjer sva imava dokaj mir, le dvakrat so ga prekinili skuterji kalinihta...

17. julij 2021, sobota

Apokrionisi, Kithnos - Ormos Kastri, Evoia

Sklep modrih je bil, da greva proti severu. Danes bo meltemi jenjal in plovba v tej smeri bo možna, čeprav ne najbolj prijetna. Pravzaprav sploh ne bo prijetna. In ne bo gantlemanska. Plovba v veter bo.

Še prej pa en častni krog okoli Ngoni za foto session. Včeraj se je sidrala, ko sva plula mimo, danes se je ravno odsidravala. Ngoni gre na Skopelos, midva kljun usmeriva proti Evoji.

Najprej ni vetra in delava vodo. Včasih sva jo delala, ko sva motorirala. Takrat je bil generator na motorju še v delujočem stanju. Sedaj imava prenosni generator, pa jo tudi delava, ko motorirava. Če je že hrup motorja, naj bo hkrati še hrup generatorja. V štirih dneh sva spila 12, liter in pol velikih, plastenk. Tri six packe, po domače. Veliko pipeva. Če k vodi dodam še ostalo pijačo iz hladilnika in tisto po oštarijah, spijsva 3-4 litre po osebi na dan. Če sedaj ne sperem peska iz ledvic, res ne vem, kdaj ga bom.

Celi dan, najprej z motorjem in kasneje z jadri, švigava med ladjami, kjer so moji favoriti High Speed katamarani. Res so mašine, kot se spodobi. Sprejmejo nekaj sto avtomobilov in potem mirno in skoraj neslišno brzijo po morju s preko 30 vozli. Nekoč sem enemu nameril celih 42 vozlov (le zakaj 42?). Pa tudi ostalega prometa je ogromno. Prevladuje tranzit Bospor - Gibraltar. V vsakem trenutku je v radiju nekaj milj okoli Male kar nekaj velikih ladij.

Skrivališče pred hordami sva našla na Evoji. Ko sva priplula, sva bila edina v zalivu, tik pred nočjo se nama pridružijo Francozi. Skrivališče v Stenon Kafirevs, najbolj prevetrenem delu Egejskega morja, pa je skrivališče bolj pogojno. Primerno je le, kadar ne vleče prehud meltemi. Saj, sidrišče je zaščiten, tu ni kaj za dodati. Ampak, do njega je pa (pre)dolgi dve milj plovbe v veter, val in tok. Če se mene kaj vpraša, je bolje kje za ovinkom počakati, da meltemi jenja. In se v ta kanal odpraviti, ko ga ni več. Ko je zunaj 6 bf, jih je v Kafirevsu 8 bf in vsaj 4 vozle toka. Še bolje je v miru pluti okoli Evoje med otokom in celino. No, danes meltemija skoraj ni bilo. Borih 3-4 bf, v Kafirevsu 5 bf, se res ne more s ponosom imenovati meltemi, čeprav je vlekel iz prave smeri. In jutri bo najprej bonaca, potem bodo južni vetrovi...

Ngoni ima tako visok jambor, da se ga vidi čez hribe

kar tam nekje za koga že majhna cerkvena

Ngoni je naredila vtis predvsem zaradi podvodnih sider; zastava po predpisih, do morja...

posadka se pripravlja, da bo izplula

na Kithnosu je bolj malo naravnega zelenja.... Ngoni še s tega profila

kakor se obračaš, drugače se sveti....verjetno jo vsak dan brišejo

ni, ni sidra kje je ??

zaliv Kastri kjer sva se sidrala in jaz hitro v morje, menda ima 27C

vse kar sem videla je ogromna želva, vidljivost pa izredno slaba, ogromno planktona

vikendaši, drugih prebivalcev verjetno ni

na obalo nisva hodila

zaliv je огromen, samo večinoma je dno prekrito z visoko travo

18. julij 2021, nedelja

Ormos Kastri, Evoia - Linaria, Skyros

Do dveh ne bo vetra, potem se bo počasi krepil južni veter in proti večeru dosegel 4 Bf. Če že motorirava, potem si oglejva lučico na Evoji, ki v času meltemija ni dosegljiva. In kasneje bova imela boljši kot napram vetru za drugi del poti. Prav fletno sva izvedla timing. Priplula v bonaci, izvedla ogled lučice, izplula, dvignila jadra in hitro jadrala proti Skyrosu. Hitro v 2-3 Bf na začetku in precej hitro v 4 Bf rahlo polkrmnega vetra na drugi polovici plova. 8 vozlov trajne hitrosti ni bilo nič posebnega proti koncu dneva, ko je bilo vetra že za 14 vozlov.

V Linariji pa - problem. Sakis ga, jasno, ne vidi. Sigurno naju nekam sparkira, čeprav so vsi privezi zasedeni. Francoze, ki so pripluli tik pred nami da na glavo pomola. No, malo čez glavo pomola. Toliko, da je za naju ostalo še meter in pol, morda dva metra prostora. Za bočni vez! Ni problema, en mooring najde nekje in z nekaj štriki naju pač priveže. Voila! Ko ga pobaram, zakaj ne moremo na pomol pred črpalko, je strumen. Big-šip-is-komin. Ja-pa-ja, si mislim, saj je ena z nami vplula, se pred lukco obrnila in izplula. Nima pravih informacij, ampak rečem pa nič. Še dobro. Čez slabe pol ure vseeno pride ta big-šip nazaj, 125 metrski cargo Talos. Privez za big-šipe je eden in tik pred nama je vplul ferry. In tik zatem, ko sva privezana, je izplul. Sedaj mi je vse jasno.

Big-šip se parkira pred jadrnice. In da je mera polna, nekaj minut kasneje še 80 metrski tanker Apilotis. Ta se stisne med Talosa in linijo jadrnic, privezanih na krmo. Med našimi sidri in njegovim trupom je vsega nekaj metrov. Le malo več je med njim Talosom. Kdor zna, pač zna! Le to ne vem, kako bomo izpluli, če namerava ostati tukaj. No, midva bova lahko, ker sva na koncu, ostali pa po LIFO metodi. Nou-problem, bi rekel Sakis.

Vesna opere večje cote, jaz nafilam barko z vodo, prati na otokih ni etično, čeprav sem prepričan, da mi nihče ne bi nič rekel. Malo se poigravam z mislijo, da bi se s kapitanom tankerja zmenil za nafto. Za tisti del, ki se mu reče kalo. Pa se na koncu premislim in grem raje v oštarijo. Na večerjico. Že dolgo nisva bila v birtiji in tukaj pozna eno čisto spodobno. In tudi turistično drago.

In dogajanj z big-šipi še ni konec. Ko plačujeva, izpluje Talos. Nekaj minut za tem zaslišiva Straussovo Zarathustro. To, ve se, je znak, da pristaja ferry, 95 metrski Achileas. In pristane. S polno hitrostjo v rikverc. Tako vidim jaz. Mornarjema na krovu se to zdi vse pod kontrolo. S rokami na hrbtu (brez mask na obrazu) mirno stojita na skoraj spuščeni rampi za avtomobile in čakata, da bosta lahko sprejela potnike.

na tej strani Evoie je ogromno vetrnic... zakaj že ?

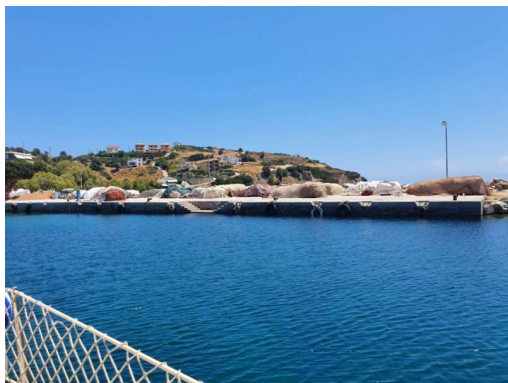
...zaradi vetra? kje? saj je čisto mirno morje :) no, to je redek pojav na tem koncu ob tem času, ki sva ga izkoristila za skok navzgor

vasica Petries na Evoi

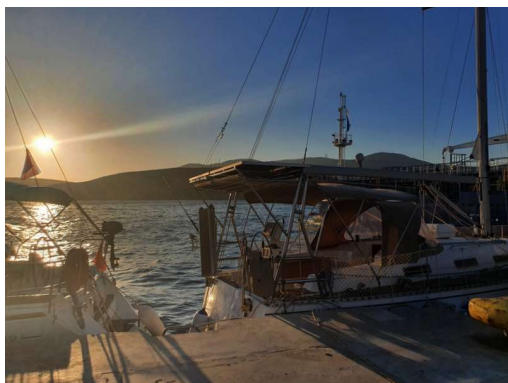
več kot na plaži je videti ljudi v kafičih in oštarijah vroče je ...

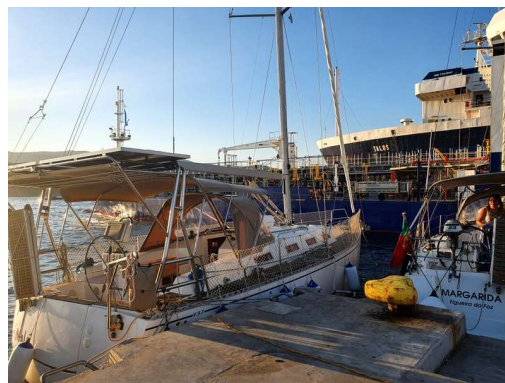
na tej strani, glede na globino, bi se dalo privezati, vendar na množico mrež, dvomim, da bi nama pustili

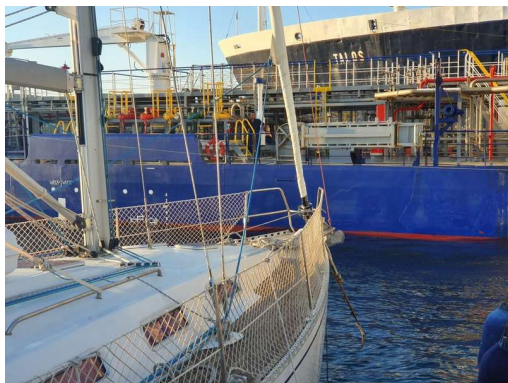
Petries, vsaj od daleč zgleda urejena vasica/mestece

Sakis nas je takole na pol metra z ritkama privezal skupaj s francosko 50 čoveljsko jadrnico

pol Male je bilo privezano na pomol, spredaj pa na mooring; Sakis vedno najde prostor, ampak vse ima vedno svojo ceno :(

tukaj se vidi kako blizu tankerja smo privezani;celo noč nas je zategovalo levo,desno,za povrh pa še gor in dol...na špici barke spati je bilo nemogoče in zjutraj so bile posledice :(...

takole so bili sosedge parkirani

tudi tisti, ki so bili v isti liniji privezani na pomol, jih je zategovalo, samo ne tako močno kot nas

tokrat so bile oštarije skoraj vse polne, izbire hrane pa zelo malo, so se kelnerji opravičevali, da je bilo danes veliko gostov ... (fotka narejena ob pristanku, ob 21. uri vse polno)

19. julij 2021, ponedeljek

Linaria, Skyros - Mirina, Limnos

Ova noč nije bila moj dan! Mala je ječala, privezana na obalo. Zoprni val je bil na pomolu in vsake toliko časa nas je fino zategnilo. Nak, ne glede na Stakisov nou-problem, čim prej morava od tod. Situacija je bila še toliko bolj urgentna, ker je Vesna od vsega tega zategovanja dobila migreno in je na vse zgodaj bruhala. ASAP! S prvimi sončnimi žarki se odveževa in izplujeva. Vesna vzame Nalgesin in zaspi. To je dobro.

Na južni strani otoka veter vrti, motoriram. Še posebej nisem tako navdušen jadralec, da bi jadral po bližnjici preko ozkega preliva s skalnatim dnom in vsega skupaj 4 m globine na najglobljem delu. V refulastem vetru. Tam poje motor. Vedno. In pri vseh jadronicah, kar sem jih imel v nekaj letih priliko videti pluti skozi ta preliv. Potem vijugam med čermi in barko pripravim za jadranje. Sinoči nisva niti posode od kosila pomila, kaj šele kaj drugega postorila. Zanimacija za dobre pol ure.

Situacija primerna za jadranje takoj za ovinkom. Ko zapustiva vetrno senco otoka, pa sploh. V 4 Bf polkrmenega vetra odlično in hitro jadrava, večino časa s hitrostjo med 7 in 8 vozli. Če bi tako vztrajala cel dan, pri naredila 180 milj. Ker pa so bili vmes tudi deli, ko je šlo počasneje, je bil na koncu ekvivalent 150 milj na 24 ur. To je pa tista številka, ki sva jo običajno dosegala na pasazah v pasatih.

Nekaj časa celo regatirava z 82 čevljsko Acool Turabi (s kevlarскими jadrni in tričlansko moško posadko za krmilom), a sva hitro poražena. Pa ni kriv najin avtopilot, ne, to je še najboljši del naše posadke, ki vestno opravlja vse tisto, kar pri sosedih delajo trije ljudje. Kriva je velikost barke. Za dober voz in pol so hitrejši od naju - po defaultu. In ko smo potem privezani eden do drugega, je njihov jambor približno dvakrat višji od Malinega. Pa ima Mala običajno enega višjih jamborov v luki.

Vala je za pol metra in na morju je milina. Kar se tiče pleasure crafta in ribičev, namreč. Kar nekaj časa lahko prebijeva v podpalubju, tudi zadremala sva malo, saj se zunaj ne dogaja veliko. Opoldne sva na polovici poti in Acool Turabi dvigne genaker. Hja, zanjo ni preveč vala, ona to lahko stori. Lepo je po dolgem-dolgemu času spet videti na barki izobešeno lahko jadro. To pa seveda pomeni, da so se pogoji spremenili in imava veter že precej krmni. Hitrosti niso več tako visoke. Pred Limnosom še veter opeša na 3 Bf (val ostane, kakopak) in čas prihoda se je spremenil iz pete popoldan na šesto. A vseeno, prav prijetno pasatno jadranje je bilo, v enajstih urah in pol sva preplula 72 milj.

Mirino, glavno in edino resno mestece na Limnosu, pozna precej dobro, tako da sprehod na trdnjavo danes odpade. Pa tudi sprehod skozi turško obarvani suvenir-becirk je precej hiter brez (nepotrebnih) ustavljanj v čedno urejenih suvenirdžinjah. Spijeva kavico in bi šla na večerjo. Bereva menije v nepregledni množici gostilnic na rivi, pa naju nič ne potegne. Grška hrana ni nek kulinaričen presežek. Vsaj ne tista, ki jo strežejo v (turističnih) oštarijah. Tuhtava in tuhtava in na koncu se odločiva, da se bova le nahranila, kulinarika bo počakala na boljše čase. Giros hoirino me pita.

takole nas prehiteva 82ft jadrnica

fantje si nas ogledujejo....sicer pa: bili smo edini na celi poti, na isti relaciji ... kot na dolgih pasažah ...

...na privezu Mirine so bili dobro uro in pol...

pred nami otok Limnos, mesto Mirina

Acool Turabi in Mala...tukaj je Mala res mala :)

privez v Mirini

uličice namenjene turistom

grafitarji znajo včasih tudi stvari polepšati oz.opisati na lepši način

vsi mesarji mesta Mirina so imeli v tem stilu meso izobešeno...zelo dobra izbira mesa

na drugi strani mesta nešteto oštarij...pred parimi leti sva lezla gor na hrib, letos bova izpustila :)

ribič se je vrnil z ulova, izplena še ni pokazal

pogled iz kokpita na razsvetljeni grad...ura je skoraj polnoči, zunaj pa živahno, otroci še ne spijo, kužki pa tudi ne :) ... danes bomo, kot kaže, mirno spali...

20. julij 2021, torek

Mirina, Limnos - Kamariotissa, Samothraki

Skočim po kruh (in čokoladne baklave), pospraviva barko in se odveževa. Privez na rivi v Mirini je plačljiv. Koliko stane, nama ni uspelo izvedeti. Verjetno nekaj kovancev, podobno kot drugje. Vesna je šla včeraj (po navodilih table na rivi) plačati, pa ni bilo v službi nobenega uradnika več. "Avrio" je bilo edino sporočilo, ki ji ga je znal povedati vratar. Aja? No, avrio pa kar vi pridite po denarčke, mi vas pa res ne bomo prosili, da bi plačali. In vsakih pet minut lezli po štengah do zaprtih vrat urada. Niso prišli. Niti včeraj, niti danes. Logično, saj smo v Grčiji. Samo Sakis iz Skyrosa v Grčiji promptno kasira. In izumlja neverjetnostni način privezovanja.

Današnja plovba je bila dolga samo okoli 45 milj, vendar je bilo vetra bolj malo, pa še to, kar ga je bilo, je bil skoraj povsem od zadaj. Nekaj v stilu Coconut Milk Runa. To je ruta, po kateri plujejo (strašni samooklicani) pustolovci, ki hočejo le priti okoli sveta po najkrajši poti. Vse ostalo je manj pomembno. Tako malo, da je nepomembno. To, recimo, da bi zavili vsaj malo iz poti in si ogledali lepe kraje. Manj pomembno je tudi to, da bi jadrali prijetno in hitro. Da bi se torej pot imenovala reach in ne run. Hja, včeraj sva imela broad reach, danes je bil run. Rezultat? Včeraj sva naredila skoraj 30 milj več in pristala ob približno isti uri. Brez motorja. No, pristala sva z motorjem, plula sva brez. Pristati na jadra s krmo in sidranjem še vedno ne znam. In včeraj jadra niso udarjala na valu. Danes pač ni šlo tako lepo. Petnajst milj pred Samotrakijem še tisto malo vetra iz napačne smeri izdihne. Ko se ETA prestavi na jutri, prižgem motor. To ni več samo drug okus neverjetnostnega pogona, to je čisto običajni diesel motor. Izolsko nafto v manjšem tanku sva skurila pred dvema dnevoma. Ostalo nama je samo še slabih 300 litrov (nesponzorirane) nafte, ki bo morda zadostovala do konca leta. Morda pa tudi ne bo. To ve samo Moana.

Morje se je spremenilo. Dobilo je novo barvo. Zeleno. Pravzaprav zelenosivo. Nekaj podobnega, kot je barva Ljubljane pod Tromostovjem. Vonj pa ni tak, da ne bi bilo pomote. Skozi Dardanele pritečejo v Egejsko morje konkretne količine Marmornega morja (ki se fila iz Črnega morja skozi Bospor). To se potem lepo vidi v barvi. Na oni strani preliva med Evropo in Azijo očitno živi drugačen plankton. Kot bi bil pred izlivom Amazonke v Atlantik. Tukaj je vpliv dotoka viden do Lesvos na jugu in Limnos na zahodu. Precejšnje področje je to.

Pred spanjem, ko se malo ohladi, se odpraviva na sprehod. In po sprehodu na kavico. Namenoma se usedeva v kafič, da ne bi dobila popadka po "eni švoh mezici". Nikakršne potrebe ni, jedla sva na barki, preden sva šla naokoli. In jedla sva precej bolje, kot bi jedla po grških turističnih tavernicah. Le to me skrbi, kdaj bom zaradi večerne kave lahko zaspal...

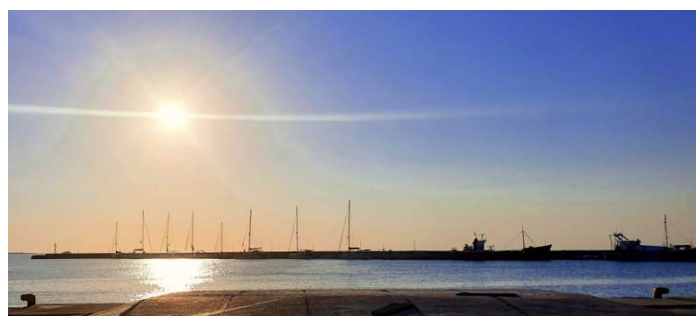
vasica Kamariotissa na otoku Samothraki

trajekt glasno prihrumi, zadimi luko in selitev ljudi iz/na trajekt ...sidro pa se je spomnil spustiti šele takrat, ko se je že privezal :)

promet v tej vasici je malce kaotičen, vsak po svoje malo vozi, pa se ustavi sredi ceste in se pogovori s prijateljem... :)

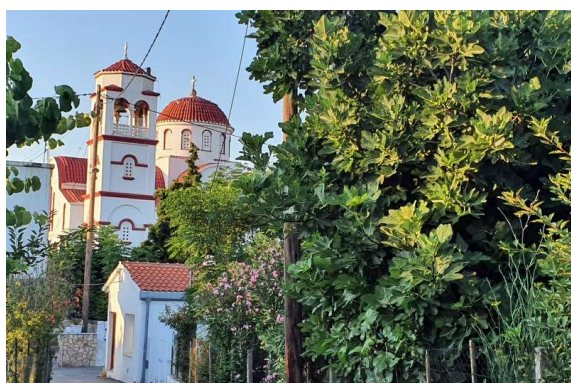
na bok vse jadrnice vezane; vsaj še za 3 bi se našel prostor, pa, če bi se malce stisnili še kakšna več

okoljevarstveniki se ne pustijo prepričati v modernizacijo

kapra

če ne bo prehude suše, bo dosti fig dozorelo

lokalčkov je kar nekaj na rivi, v tem je stregla Rusinja.... le kako je zašla na Samothraki??

21. julij 2021, sreda

Kamariotissa, Samothraki - Alexandroupoli

Po kruh in burek. In po zajtrku na sprehod. Telefon mi šteje korake. In zvoni. Norma je bila presežena. Pri korakih in (poslovnih) klicih. Vesna v istem času vestno uraduje. In se zmeni za privez v Alexandroupoliju. Pri sosedih je dobila link do samega presvitlega direktorja yacht cluba. No, on je na Krfu. Službeno. Itak. Po grško. In nima pojma, kako je doma. Ima ga pa zato port authority. Dobrodošla sva.

Pa ni tako pri vseh port policajih. Na Samothrakiju so trije. Res, da je vsota njihovih let manjša od vsote mojih let, a vendar so trije. V eni izmeni. In Samothraki ima dve luki. Lučici. Ko so tako sredi dopoldneva proslavljali uspešno odvezovanje ferryja (ki se je danes tudi uspešno sidral), sem jih pobaral po globinah v drugi luki. Popolnoma jasno, da sem jih zmotil sredi dela, ki jim okupira večino časa in so svoje delo le s težavo prekinili se mi posvetili. Pili so kavico v lokalni pekarnici. Uf, oni še bolj garajo, kot jaz! No, roko na srce, bili so sila ustrežljivi. Strumno so mi povedali, da se jim o globinah v njihovih lukah niti malo ne sanja. Še manj se jim sanja, da sta na otoku dve luki. Saj, če bi vedeli, da ima otok dve luki, bi morda tudi globino poznali.

Ob enih popoldan se bo veter obrnil in nama omogočil gantlemansko plovbo proti Alexandroupoliju. Tako meni ECMWF. Veter meni drugače. Obrne sicer se v gantlemansko stran, do sem je vse pod kontrolo. In ostane obrnjen v gantlemanski smeri. Tudi to je v redu. Pri 0-1 Bf. To pa ni več v redu. Šele drugo polovico poti lahko jadrava, proti koncu v prijetnih 4 Bf polkrme. Štiri ure je napoved prehitela dogajanje v naravi.

Pospraviva jadra, zaplujemo v luko in se usmeriva k približno eno miljo oddaljenem koncu luke z yacht clubom. Pa pridrvi Angelos na dingiju, naju pozdravi, pove, da bo ferry zdaj-zdaj izplul in da naj se ga ne ustrašiva, raje se mu umakniva (jasno, da bi tako storil tudi brez navodila). In na dingi obesi Follow me. Pa ga slediva, pokaže nama privez na pontonu v najbolj skritem kotičku marine, poprime štrike, poda mooring line in - voila! To je pa tako, če se zate zavzame sam direktor jadralnega kluba, velika živina. Potem sva tudi midva veliki živini, mar ne? Itak pa nas je le nekaj primerkov z jambori v marini. Mala je sparkirana za vse vetrove. Ki jih itak ne bo, saj vendar nismo na Jadranu. Smo pa že nad 40. vzporednikom. Previdnost tukaj nikoli ni odveč!

Zvečer greva u lajf. Dolgo že nisva bila v tako ogromnem mestu. Alexandroupoli je skoraj tako velik, kot Kranj. In končno si bova lahko privoščila še kaj drugega, kot samo frigane kalamare, musako, cipuro na žgari ali pa gavrose. Danes greva v armensko restavracijo!

Splačalo se je. Za zmernih petdeset-in-nekaj evrčkov sva imela kulinaričen večer par exelence z novimi jedmi. Sir z estragonom in rdeča pesa z orehi sta samo dve izmed desetih predjedi. Potem je za prave moške sledil T-bone, Vesna pa je stavila na kebab iz ovčke in krave. In organsko vino z Lemnosa. Vse skupaj pa je lepo zaokrožil armenski konjak. Ampak, od vsega skupaj najboljši je bil lastnik, ki naju je naučil kar nekaj novih zadev. Geografskih, političnih in pivskih. Naučil. Naju. Pri najinih izkušnjah in letih. Bravo! Med drugim tudi to, da se (pravi) kozarec za konjak položi in potem vanj natoči pijačo. Taka je merica. Po moji laični oceni krepko več kot nula-pet. Je pa tudi res, da je konjak stal pol toliko, kot tiboun in pol več kot kebab...

Mala varno privezana v Alexandroupoli

pogled na lučico za čolne in jadrnice

...vsa rebra se ji vidijo :)

danes so bile pod svetilnikom neki govori in skandiranje ... svetilnik je simbol mesta

svetilnik jena cilindričnem podstavku in je 27 metrov od povprečne gladine morja in 18 metrov od tal, zaradi česar je eden najvišjih svetilnikov v Grčiji. Deluje z elektriko, njegova posebnost pa je svetlobni žarek, ki doseže 24 navtičnih milj in tri

nekaj predjedi armenijske restavracije: odlična rdeča pesa z orehi in čudovitimi začimbami itd...

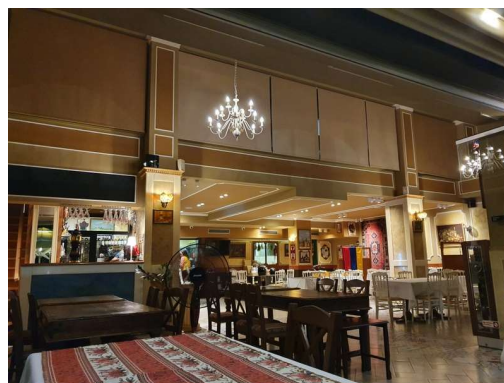
glavne jedi okusne, pečen krompir na grilu in zabeljen z maslom kot dodatna priloga itd...

o to pa ne, pravi šefe, z masko se pa ne bom fotografiral :)

kako ugotoviš koliko je prava mera konjaka? kozarec položiš in dokler točiš van in ne teče ven, točiš in točiš ... odličen konjak ...no, pa saj je Armenija znana po tej pijači :)

notranjost armenske restavracije, ki ima potem še zunaj ogromno miz in v prvem nadstropju; priporočam obisk!

ura polpolnoči, ljudi pa zunaj kot, da je sredi dneva (no, saj takrat jih verjetno ni?); je pa cesta ob morju zvečer odprta le pešcem

najstnikom se nikamor ne mudi...kakor vem, na celini ni policijske ure, le na določenih otokih

22. julij 2021, četrtek

Alexandroupoli

Ob desetih dopoldan zbudim Vesno. Sosed je tudi že na barki. Pa nam pove, kje je pisarne marine. Tako sva ga razumela. In greva in po kar-nekaj-časa prideva do enega hangarja, kjer je uprava luke. Hmmm, so oni zadolženi tudi za marino? Prijazni so, sicer to ni tranzitni privez, kamor naju je včeraj privezal Angelos, pa ni panike. Nekaj dni lahko ostaneva. Ne pa celo leto. Aha, celo leto... koliko pa stane privez za pol leta, preko zime? Malo pobrska po papirjih in najde. 600 evrov. Ugodno. Ampak. Oni ne skrbijo za barko, oni samo kasirajo. In pozimi zna biti tudi slabo vreme. Najti morava skrbnika, ki bo takrat vrgel kakšen uč na barko. Torej, plačilo long term priveza je pri njih. Short term (kar imava sedaj) pa pri port policiji.

Pa greva tudi tja. Nasproti našega priveza so. Ampak. Ne, oni niso pravi. Niste port police? Ja, smo, samo ne za plačilo, mi smo samo za privezovanje trajektov. Aha, in kje je port police za plačevanje privezov? Nazaj, nekaj sto metrov, pa v mesto. Ok, skoraj tam sva že bila, ko sva iskala upravo luke. Malo iščeva in najdeva. Port policajka v kapitanski uniformi (snežno beli, s čvarki na ramenih) se z našo Malo ukvarja pol ure. Izpolniti moram tudi en kup papirjev, podobno kot v banana državah ob clear-inu. In na koncu dobiva račun. 45,29 evrov. O-la-la! Res, da je to le dve tretjini izolske cene (za enako uslugo in boljši privez: na betonski ponton in ne na betonski pomol), pa se nama vseeno zdi veliko. Saj ni, naju tolaži. To je za 15 dni. Pol meseca lahko ostaneta tukaj za ta denar. Manj, kot 15 dni sploh ne morejo računati. Hmmm... sedaj pa tudi tistih 600 evrov za 6 mesecev ni več tako poceni. Ceneje je plačevati dnevni privez. In ni nama treba ostati 6 mesecev. Lahko greva, kadar želiva. No, na 15 dni natančno, kadar želiva...

Iščeva rentič, pa ga ne najdeva. No, najdeva ga, povsod ga imajo, samo s ceno nisva zadovoljna. Bova poskusila ob kavici v pekarnici jutri zjutraj še na netu pogledati. Spotoma vidim, da je cena diesla tukaj le 1,32€, kar je bistveno manj, kot do sedaj. Naj natočim ali počakam da prideva do Soluna, kjer bo po pričakovanju še cenejši? Bova še videla, odvisno ali se mi bo letos sploh še ljubilo točiti nafto.

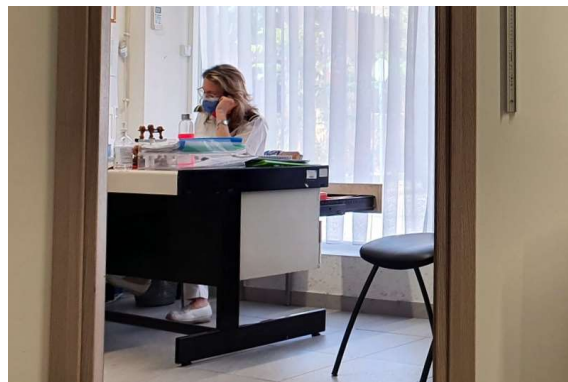
Ura je tri popoldan, ko priracava domov. Vesna se usede na stol v pisarni, jaz se uležem na kavč v istem objektu. In zaspim. Kot se za te kraje spodobi. Ko je sonce že nizko in sem spet živ, le poštimam eno malenkost na barki in priklopim elektriko in vodo. Potem še barko temeljito operem ter natočim vodo v tank. Ko končam so akumulatorji popolnoma napolnjeni in polnilec je že v načinu floating mode. Preverim porabo. Za elektriko so mi računali 0,05€ in za vodo 0,72€.

Mislim, da kljub temu, da je cena priveza astronomskih 3€ na dan, ne bova prav kmalu razglasila osebnega stečaja. Nekdo je nekoč omenil, da je Turčija precej cenejša od Grčije. Mar res?

Zvečer nama je zmanjkalo idej za oštarijo. Točneje, Googlu jih je. Nikakor noče povedati, kje je tukaj dobra birtija z azijsko hrano. Še najbližji zadetek na vprašanje good asian food restaurant je bil Pizzeria dal Bruno. No, ja. Greva pa na pizzo. Ni bila niti približno taka, kot bi bila v južni Italiji, je bila pa vsaj za najesti se. Nekje na nivoju slovenskih pic, le da je bila vseeno narejena z mozarelo in ne nekim čip-pica-čiz-šitom, kot je običaj v lokalih na južni strani Alp.

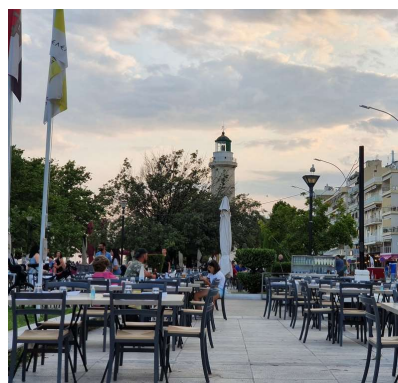
me vpraša port kapitanka kdo je kapitan Male, pa ji z očmi pokažem na Toneta.... in tako hitro kapitan dobi papirje za izpolnjevanje

port kapitanka, vsa v belem (tudi čevljički), je v svoji pisarnici vestno vpisovala množico podatkov o naši Mali in naju :)

včeraj mi rekel na port authority, da se vežem na ta pomol ...in me danes vpraša zakaj se nismo vezali tam kot je rekel? če je pa fant rekel, da so to tranzitni privezi ...no, ker ni panike za privez, lahko ostanemo....drugič pa tam kamor reče!

26 kvalificiranih pizzerij je in kako se odločiti za najboljšo?

23. julij 2021, petek

Alexandroupoli

Pica me je očitno zdelala. Zelo očitno. Včeraj sem zaspal relativno zgodaj. Seveda po lokalnih merilih. In danes sem se zbudil silno zgodaj. Še bolj po lokalnih merilih. Tole ne bo v redu, si mislim in zaspim nazaj. In spim. In se zbudim. Ko sem buden, se Grki že pozdravljajo s kalispera. In sosedje izplujejo. Sem jih imel na sumu, da bodo izpluli na vse zgodaj. Sum je bil opravičen. Z nazdravljanjem in ploskanjem uspešnemu odvezovanju so me zbudili. Kot rečeno, zelo zgodaj. Opoldne.

Vesna je delala od jutra. Kdaj je bilo to po uri, ne vem. Očitno pa je bilo zelo zgodaj. Zajtrk je spustila. Jaz tudi. Med spanjem običajno ne jem. Po urici in pol meditiranja se tako odpraviva po rentiča in na zajtrk. Pohiteti morava, rentiče ob dveh popoldan zapirajo. Potem greva šele na zajtrk. Pa ni bilo nič niti z rentičem, niti z zajtrkom. Rentičev po najini ceni enostavno ni, za zajtrk je pa prepozno. Ustavila sva se na kosilu.

Popoldan Vesna dela na polno, jaz malo manj. In zvečer greva na sprehod in pijačko. Na dober kilometer dolgi promenadi ob morju se tare oštarij. In gostov v njih. Ob polnoči še vedno težko najdeš prosto mizo. Spotoma obnoviva, kako Grki na meniju prevajajo "morski pes" v angleščino. Dog fish.

In zavijeva na azijsko hrano k Brunotu. No, ja. Še najbolj azijska je bila čili omaka. Eno pico naročiva za oba. Za mezico. Še to je preveč za zvečer. Vesna naroča. Vegeterijansko pico z dodatkom. S pršutom. Tokrat bi bila pica odlična, če le ne bi bila vegeterijanska. Če bi bila brez rukole.

Še pred sprehodom pa opazujeva sosede, kako se vrnejo z izleta. In poslušava navdušeno ploskanje posadke ob uspešnem pristanku. Le kako se jim ljubi toliko truditi s štriki za le nekaj urno plovbo? Bokobranov niso obesili - saj jih imava vendar midva in to zadostuje, hmmm. Pa še nikamor se niso premaknili, spet so tam, kjer so bili zjutraj. A ne bi bilo bolj enostavno žurat kar na barki v marini. Ali pa, še bolje, kar v klimatiziranem stanovanju. Sto ljudi, sto čudi.

sesedajoča hiša

tukaj je konec železniške proge; iz Alexandroupoli pelje direktno v Thesaloniki/Solun; osebne informacije le do osmih zjutraj ?

med kosilom nam je možakar igral

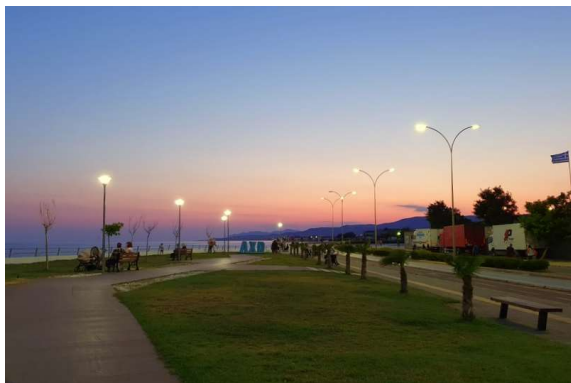
cvetlična ura, le rož še niso vseh posadili

nekaj let nazaj postavljen spomenik ...

obalna cesta je zaprta med 20 in 01. uro ...vse odprto, živahno... še ob polnoči lahko naročiš hrano; ob polnoči so bile skoraj vse mize še zasedene!

lepo urejene peš in kolesarske poti ob morju

ata je napihoval meh in se nekaj trudil peti, pa mu ni šlo najboljše

24. julij 2021, sobota

Alexandroupoli

Vstanem prej, kot včeraj. Vsaj eno uro prej. Hkrati z Vesno. Tole je hudič! Ponoči se tako dobro spi, da telo očitno samo izkoristi priliko in se želi naspiti za nazaj in naprej. Že zvečer, ko sva hodila po promenadi, je bilo sila prijetno, ponoči pa sploh. Če bi bilo tako še naprej, bi si celo odejo privlekel iz omare. Pa se bojim, da je to le trenutna ohladitev. Ali pa je tako vedno nad štiridesetim vzporednikom, kaj pa vem?

Kakorkoli, sobota je, hitro v mesto v šoping, preden zaprejo trgovine ob treh popoldan. Kruh bi kupil. Vesna slušbuje, jaz nabavim kruh, bureke, baklave in pipo. Tako, za vodo, ne tiste za kajenje. Sedanja občasno solzi izpod ročice. Slaba roba. Sodobna roba. Ikejina roba. Prepričan sem, da je le nekaj za priviti, pa ne vem kje. In se z znanstvenim raziskovanjem pip ne nameravam ukvarjat. Za ovinkom lahko kupim novo za pol cene zimskega dnevnega priveza v Izoli. Fereterija je na poti do kruharnice.

Uporabim super-truper orodje, ki sem ga za pet evrov kupil pri Kitajki v Prevezi in pipo še kar hitro zamenjam, čeprav je lajtunga narejena na 3/8, standard v EU je pa 1/2. Vsaj tako mi razloži vrli prodajalec. On govori v nemščini, jaz v angleščini, roke pa v grščini. Še dobro da imam v ušesu ribo babilonko in ga vse razumem. Ali pa ga razumem, ker sem se nemščino učil v šoli. Tudi taka razlaga je možna, a manj verjetna. Pravzaprav, zelo verjetno neverjetna in bi bila taka razlaga čisto primerno gorivo za naš neverjetnostni pogon. Pa pustimo metode prevajanja, vrnimo se k pipi. Ah, ja, Ikea. Upam, da Ikea vsaj v Sloveniji prodaja pipe, ki kam pašejo in ne takih z nestandardnim navojem. Itak se pa kmalu pokvari in potem je treba kje drugje kupiti kaj resnega. Kakorkoli, skombiniram staro in novo, sestavim hibrid in sedaj ne curlja in ne kaplja. Strokovno se temu reče: drži vodu, dok majstori odu.

Je pa takole v Alexandroupolisu. Mala je bila, je in kot kaže bo edina tuja barka tukaj. Pa ne samo tuja s tujo zastavo. Tuja pomeni, da ni v lasti lokalca. To se vidi tudi drugje. Na promenadi sta prisotna samo dva jezika, grško in slovensko. Slovenščino uporablja midva, grščino pa vsi ostali. Čudovito! Tudi oštirji. Razen študentk-kelnaric, te so perfektne v angleščini in vesele, da jo (končno) lahko uporabljajo v praksi. Cene so primerne, danes sva se najedla morske hrane, brez pomfria, kot v narodnem parku na Kornatih, zato pa z maslenim krompirjem in podobnimi prilogami. Oba skupaj za 12 evrčkov. Liter malvazija-like-shita je v birtiji po 6 evrčkov. Obljubljena dežela. Daleč boljša, kot Sinaj, kjer so cene petkratne, čeprav se je Sinaju nekoč tudi reklo obljubljena dežela.

Vse skupaj se dogaja na promenadi. Tu se tipično sprehaja ogromno ljudi. Običajno. Običajno se sprehaja. Danes ob sončnem zahodu je neobičajno. Ljudje so tu, sprehajajo se ne. Kot okameneli stojijo sredi ceste. In poslušajo. Nekateri pojejo. V vojaški upravi ob promenadi spuščajo zastavo. Ob himni. Nihče si ne drzne, niti pomisli ne, da bi se premaknil. Hja, tako je to v vojaško-cerkvenih diktaturah.

Midva se vseeno premakneva naprej. Do trgovine. Kavico za zajtrk je treba kupiti. To je zanimacija za Vesno. In v ouzeriji poleg popiti en švoh ouzo. To je zanimacija zame. No, za oba. Ampak. Samo ouza ne nudijo. Zraven ouza spada mezica. Taka, obilna. Ena švoh večerja. Za dva. Za oba skupaj je ceha 10 evrov. Snack bar Ollandos, s podnapisom Beer Area. Še me bodo videli.

Ampak, midva bi še nekaj popila za miren spanec. Kafič yact cluba ob Mali vabi. Ampak. Ouzo and ciporo free zone, takoj na vhodu razloži kelner. Namesto ouza si lahko privoščiva nekaj iz deset strani gosto tiskanega menija. Odločiva se za sangrio in pina colado. Z mezejem. Za približno enako ceno, kot v prejšnji ouzarnici. Bistvena razlika je le v ambientu. V prejšnjem lokalu je čiča-kitarist špilal in pel domačinske viže. Tukaj špila laudšpreher z ameriško muziko. Tukaj je, torej, bolj fensi.

Še nekaj je. Če sva čez dan oblečena približno v redu, sva zvečer daleč naokoli največja klošarja. Očitno preko dneva tudi v mestu uspeva garderoba za na plažo. Zvečer pa nikakor ne več. Večinoma je na korzu mladina (vse, kar je mlajše od naju) in družine z majhnimi otroki. Gospe (in punce) so v večernih toaletah (muslimanke z obvezno nobel ruto na glavi). No, razen nekaj njih, ki dojijo dojenčke po kafičih ob korzu. Pa tudi te se z otroci odpravijo domov še pred eno uro zjutraj. Fantje so vsaj v čevljih. Midva pa striktno v japankah.

čez dan sl.delovna, pozno popoldne se pa le odpraviva na kočerjo; postanek pri Sto Ftero (ime po eni pesmi) je bila prava odločitev

kozice, lignji, gavrosi, red mulet, sardele, krompir kuhan z ol.oljem; pire krompir s česnom, zeljnata solata s korenjem in papriko.... malce drugače, vse skupaj za 12 eurov

ob osmih zvečer je na promenadi zasedenost le 50%

pomanjšana verzija naših mišk, le, da so različne polivke od medu s sezamom, do čokolad ipd... to smo preskočili :, samo fotka in gremo dalje

ob osmih zvečer je spuščanje zastave in hima; ko pogledam okoli sebe vidim zamrznjeno sliko (to pa redko doživiš): vsi stojijo in nihče se ne premakne dokler ni konec himne...sledi zlaganje zastave in premik množice ljudi dalje po promenadi

en uozo za oba z mezo: dva velika mesna polpeta, en kup pečene na kose narezane svinjine, kumare, paradižnik, tzatziki ...

ata se dobro pozna s šefom lastnika; sedi za mizo počasi pljucka retzino s cocacolo (?) in potihoma igra (po jakosti bolj za sebe) in uživa...vsake toliko prižge še kak cigaret ... in uživa v pogledu na dogajanje na promenadi... potrebuje še kaj?

ob pol enajstih zvečer si pa hodimo po prstih po promenadi ... tukaj otroci ne hodijo spati z zajčki :)

ob pol enajstih zvečer NE dobiš proste mize....

več dni sva že na tem privezu kjer je nekaj metrov stran Noa lokal, pa sva si ga šla končno pogledati.... no, nisva kaj dosti zamudila: je bolj fensi, pa sva si morala naročiti fensi pijače in dobila gratis zraven sadje (2x) in snack

25. julij 2021, nedelja

Alexandroupoli

Še en dan za Vesnino delo in moj počitek. Od soseda dobiva telefonsko številko za diesel delivery. Mogoče jih jutri pokličeva. Sosed pravi, da pripeljejo direktno na ponton. No, če bo tak service in normalna cena, potem nama smejo pripeljati.

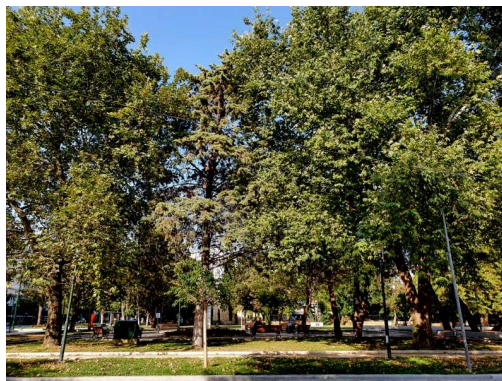
Sosed se pa tudi dvakrat zaleti v nas. Ko odhaja in ko pristaja. Na koncu mi zaupa, da mu rikverc ne dela. In on pristaja stern-to. Hja, to res ni enostavno v rahlo bočnem vetru, če je pogon le sprayhood. Za tak način pristajanja pa barka le potrebuje dražji od obeh okusov neverjetnostnega pogona. Operem tudi kokpit in ga naoljim. Danes je prilika, ko je na voljo voda. In čas. In kredit na stebričku še ni potekel.

Popoldan se odpraviva na meze, ki se spremeni v obilno kosilo. Po kosilu pa, Vesna na barko, jaz na sprehod. Spotoma si ogledam nekaj bencinskih črpalk. Preveril bi rad delivery. Neuspešno. Ali Gugl ne ve, kje so (bolje rečeno, ve, kje jih ni) ali so sedaj pod drugo blagovno znamko, ali so zaprte, ali nimajo deliverija ali ... pa so predaleč in pot do tja presega namen sprehoda. Danes sem obupal. Avrio, morda.

Nocoj greva zgodaj spat. Vesna zvečer obesi perilo, naredi še nekaj službenih malenkosti, jaz pa študiram neverjetnostni pogon in potovanje po neverjetnostni dimenziji. In zaspim. Kdaj je zaspala Vesna, bom izvedel jutri.

naša Mala ima najvišji jambor.... še dobro, da je mala :) ...

mesto ima tudi nekaj majhnih zelenih parkov

Ostržkova trgovina (kičasto) paša za otroške oči

26. julij 2021, ponedeljek

Alexandroupoli

Fuel delivery. Ni bil tak service, kot bi ga pričakoval, za ceno prevoza pa niti ne vem. Do cene v pogajanjih sploh nismo prišli. Eni mojstri, ki so locirani primerno blizu kruharnice, da jih lahko obiščem osebno, ko grem zjutraj po frišen kruhek, ne pripeljejo manj kot pol tone. Popoldanski obiski bolj oddaljenih črpalk postrežejo z ohi-deliveri. Drugi po telefonu govorijo samo grško. Eni celo perfektno angleško, samo oni takoj zdeklamirajo vrong-number. Nekaj se jih pa sploh ne javi. Ni druge, do naslednje luke, ki je oddaljena dobrih 6 milj, nama bo moralo zadoščati teh 300 litrov nafte, ki jih še imava. Pa tako ugodna cena je bila, le malo dražje, kot v Sloveniji in precej ceneje, kot na Hrvaškem, da Italije niti ne omenjam...

Vesna dopoldan pobere včeraj obešeno perilo in ko ji cotice ne zastirajo več pogleda se razgleda po okolici. Točno pred pontonom je parkiran kamper z ljubljansko registracijo. Ne mine pet minut, ko sediva v kafiču na obali skupaj s Tamiom, Zalo in Ivo. Na Samothraki odhajajo za nekaj dni. Do odhoda ferryja je še nekaj časa, ki ga dodatno koristno izkoristimo še v kokpitu Male. Čez Union ga pač ni.

Najini plani se tako spremenijo in v Makri bova izplula jutri. In namesto v Makriju bo Vesna službovala v Alexandroupoliju in jaz bom tukaj naoljil še palubo. In zvečer bova šla v osmo ali deveto oštarijo (od skupaj 32165794163 takih ustanov v Alexandroupoliju). Tak je bil plan. Realizacija, kot vedno, malo šepa. Oštarijski "ali" se spremeni v oštarijski "in". Greva v osmo in deveto oštarijo. Prva je bila zato, da nisva lačna, ko bereva menije po naslednjih birtijah. Potem človek ni dovolj kritičen in pristane na vse. Druga birtija je bila prvenstveno namenjena temu, da poskusiva, kakšnega okusa je skat (sting ray) in pa morski pes (Tope). Pa tega nimajo. Dog fish pa ne bi jedla. Tolaživa se s tem, da bi bilo itak zanič, kot so več ali manj vse ribje zadeve po mediteranskih oštarijah. In spet pristaneva na rdečih muletkah in svinjini. Enostavna hrana, fast food, za nafutrat želodček in nič drugega. Tako je ostala po slabem tednu testiranja še vedno najboljša izbira armenska gostilnica, kamor sva zavila prvi večer.

Danes sem dobil resno opozorilo, da se s časom ni hecati. Pred dvema dnevoma sem namreč napisal: »Vstanem prej, kot včeraj.« Ampak, to enostavno ni pravilna trditev. Čas teče samo v eno smer. Tako kot voda. Plimne reke ne obstajajo. To, da teče voda nekaj časa v morje in nekaj časa iz morja, je samo iluzija. Voda vedno teče samo v tisto smer, ki si jo je sama izbrala. Res, da se je času opravičil že Stvarnik za vse nevšečnosti, ki mu jih je povzročil s stvarjenjem, pa mislim, da je v redu, da se mu še jaz. Čas, lepo prosim, oprostite za napačno smer. Res ni bilo mišljeno tako hudo. Samo hecal

sem se...

optimisti so dopoldne veliko jadrali ob rahlem vetriču

prav simpatično je gledati dekleta in fante pri učenju jadranja

ravno je ujel ribo in tekkel po pomolu z njo pred menoj, da mu jo ne vzamem

pred našo barko je zabremzal, ker bi drugače padel v morje skupaj z ribo in se pričel basati z njo

27. julij 2021, torek

Alexandroupoli - Makri

Čas spet teče tako, kot je treba. Čeprav mi čas ni nič odgovoril, je očitno sprejel moje opravičilo. Danes nisem vstal prej kot včeraj. Niti nisem šel po kruh. Imava ga še od včeraj. To je pred danes, da ne bo pomote. Vesna tudi ni kupila skata v ribarnici, kot je še včeraj planirala. Niti ni kupila morskega psa. Pravzaprav ni kupila nobene ribe. Verjetno zato, ker ni prišla do ribarnice. Bolj splošno, sploh nikamor ni šla. In jaz tudi ne. Moj telefon je zabeležil 0 korakov. Mislim, da zato, ker je ves čas ležal na kapitanski mizici, čeprav se je čas premikal v pravi smeri.

Odveževa se ob devetih, ko se ferry šele privezuje. Trobi nama, pa ne vem zakaj, vse mooringe v marini, ki so nama jih nastavili kot pasti, sva namreč uspešno zgrešila. Verjetno naju pozdravlja. Poleg ferryja sva edina živa. Nihče drug ob tako rani uri še ne pluje.

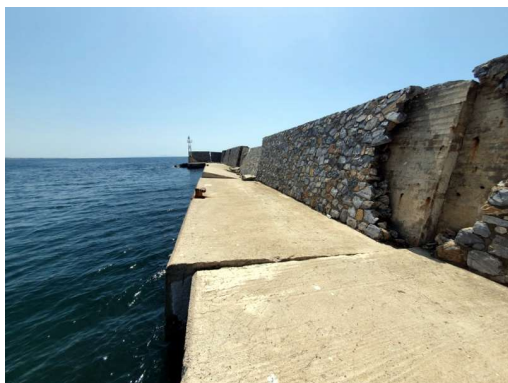
Do Makrija imava spet napolnjene vse plastenke z vodo. Produkcija je neobičajno dobra, verjetno vpliv dotoka manj slane vode iz Črnega morja. V Makriju sva po pričakovanju edina jadrnica. Prostora je veliko, je pa del pomola za valobranom porušen. Nekaj metrov visok valobran je precej načet in temu torej tudi pomol. Pozimi tukaj očitno ni tako prijetno, kot sedaj.

Naši dragi vladarji in posledično fursovci so spet modrovali in mi naložili delo. Berem zakone in nič ne razumem. Tipično. Ah, ja... Avrio. Najprej grem na frape, da pridem k sebi od šoka, da bo spet potrebno črničiti. Potem pa dalje. Dalje greva skupaj z Vesno. No, dalje greva po kosilu v oštariji nad portom, ki naju tudi na privezu časti z WiFijem.

In iz te birtije greva v - birtijo. Pešačenje ob zori vročinskega vala. Ta se nahaja sredi vasice, tam nekje 2.500 korakov iz lučice. Po krajši poti. Midva greva po daljši. Dodatnega jurčka korakov. V breg. Potujeva od sence do sence. Skupaj z

džukelčino, ki si je zamislila, da bo šla z nama. Tudi kužek vsako senco izkoristi za počitek, predvsem pa zato, da se malo ohladi. Med hojo bi si pohodil jezik, če bi se hotel primerno hladiti. V vasici pa najprej na kavico, da se ohladi in nato na večerjo. Lakota je huda reč, žeja pa še hujša.

Sonce je že (skoraj) za obzorjem, ko se odpraviva domov. To je enostavno, morje je precej deset, morda sto, višinskih metrov pod vasico. No, bi bilo enostavno, če ne bi bila sredi poti tabla, ki vabi h kiklopovi jami. Pa pojdimo pogledat to čudo, ki ga je poznal že Homer. Tri jurčke korakov, tja in nazaj. Vmes pa ena luknja v skali, kot jih je na slovenskem krasu nebroj. Sic!

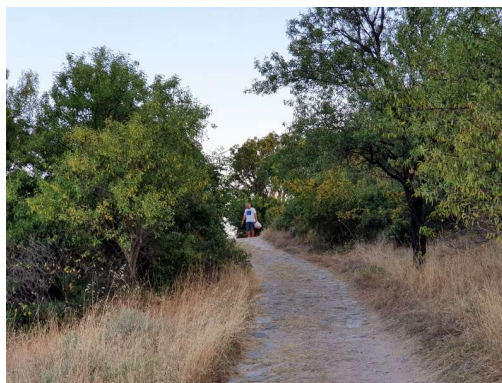
polomljen pomol v Makriju

Mala edina jadrnica v luki Makri

pogled na luko iz kafiča

Tonetove bližnjice se vedno na koncu izkažejo kot najdaljša pot... 9700 korakov danes gor in dol ...

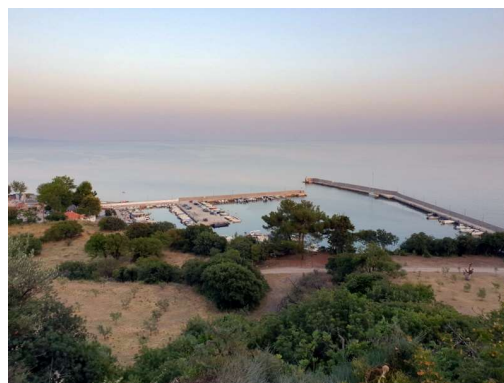
sami oljčni nasadi, vmes pa hiške

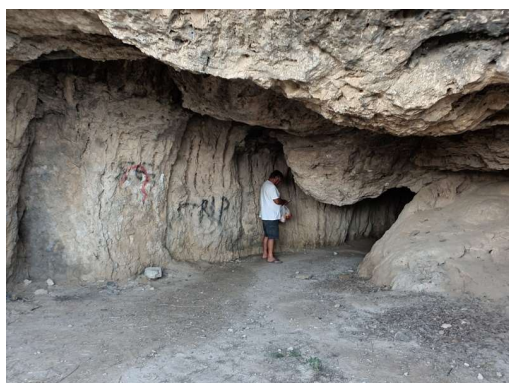
v ozadju Alexandroupoli...mirno morje, sonce se počasi spravlja k spancu

no, če sva že hodila gor in dol je bilo vsaj malo zanimiva okolica

pogled na luko Makri še s tega konca

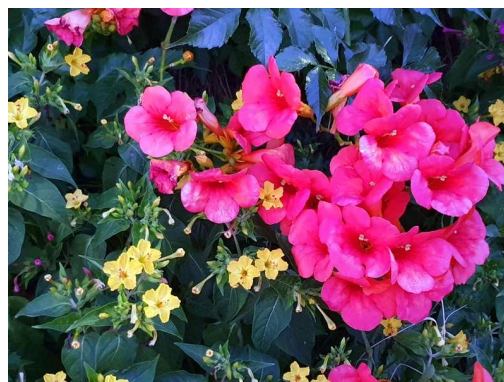
po lokalnem ljudskem izročilu znana jama Kiklopa Polifema. Sledove uporabe ima že od neolitika (približno 4.500 pr. N. Št.

...in to je vse kar vidiš znotraj; še dobro, da nismo imeli vodiča (vsaj tako piše na tabli, da ga moraš imeti)...

Port police v Makriju, zvečer je bilo videti luči, do naju se ni nihče sprehodil

še dobro, da nisva v Alexandropouliju kupila kartice za elektriko in vodo; tukaj nimajo takih omaric :); kartice pa menda veljajo tukaj, v Alexandropouliju in na Samothrakiju

28. julij 2021, sreda

Makri - Maronia

Danes vstaneva kasneje, kot včeraj. Je tako v redu, čas, ali ti to tudi ne bo po godu? Po zajtrku sem nesel smeti. Brez telefona. To je pomembno. Vsaj za narcisoidni telefon je to zelo šokantno. Telefon mi šteje korake. Če ga nosim s seboj. In počenja še kup drugih manj pomembni stvari. Ampak. Jaz sem hodil v šolo in sem se naučil sam šteti. 928 korakov sem naštel na poti do kontejnerja in nazaj. Te bom na koncu dodal k dnevnemu iztržku hoje. Brez pardona!

Enajst milj imava danes za prepluti, na koncu sva jih naredila šestnajst. Polovico prejadra z lepim krmnim vetrom 4 Bf, drugo polovico poje motor, veter digitalno ugasne in se ponosno drži 0-1 Bf iz vseh smeri. Ni pa tako nepredvidljiv morski tok. Ta je konstantno v nos. Med vozlom in pol ter dvema vozloma ga je in nama je pridelal pet dodatnih milj. Jah...

Makri je postregel z eno super pomembno zgodovinsko zadevo, kiklopovo jamo. Maronia obljublja štiri še pomembnejše in bolj spektakularne turistične zgodovinske atrakcije iz štirih različnih časovnih obdobij. In, kar je najbolj pomembno, vse skupaj so bliže današnji luki, kot kiklopova jama včerajšnji. No, Maronia ima pravzaprav pet zgodovinskih atrakcij, le da si

pete niti v sanjah ne želim pogledati od blizu. To je potopljena antična lučica, ki se nahaja sredi današnje luke, nekaj centimetrov pod površjem. Brez oznak in v kalni sivozeleni črnomoški vodi, kjer je vidljivost nič (koliko bušk le imajo ribe, ko se verjetno zaradi neverjetno visoke nevidljivosti zaletavajo v antične kamne, ne da bi jih prej opazile in si prebrale tablo, kjer piše, koliko denarja je Unija prispevala za žličkanje?).

Tak je bil za Maronio le plan, jasno. Tri od prvih štirih atrakcij si v skladu s planom sicer ogledam tudi v živo. Mislim pa, da ne bi nič zamudil tudi, če si jih ne bi. Razen vedenja, koliko evropskega denarja šlo za to, da vse skupaj sedaj prerašča goščava, ki jo bodo vrli arheologi čez desetletje ali dve spet na novo odkrivali - za evropski denar. Peto atrakcijo preskočim iz razumljivega vzroka. Za četrto pa cincam. Jo je vredno iti pogledati ali ne? 500 metrov je oddaljena od mene po zračni liniji, 7 km po cesti tja in nazaj. Pri 30+ stopinjah. Hmmm... Še dobro, da zna moj telefon še kaj drugega, kot le šteti korake. Antično gledališče, kar ga je še ostalo, si pogledam kar v senci bližnjega drevesa na virtualni predstavitvi.

Potem skupaj z Vesno zgineva v globoko senco dreves nad mizami bližnje birtije. Jeva in pije in opazuje port policaja, kako se sprehaja okoli Male. Dve uri. Toliko časa se on sprehaja, midva vedriva v senci dlje. Potem ga le odrešiva in ga greva pozdraviti. Najprej nekaj piha in puha (jasno, on je stal na soncu, midva sva sedela v senci), češ, da na najinem mestu lahko pristanejo ribiči in potem sva jim midva v napoto. Potem se pa le omehča, ko vidi, da sva čisto običajna turista, ki sta prišla v to zakotno vas zapravljat svoj denar. Na koncu nama da še nekaj nasvetov za naslednje luke.

Še nekaj malega uradovanja in dan je zaključen.

malce se vidi kakšen morski tok sva imela med plovbo

Maronia ima kar nekaj arheoloških zanimivosti

seveda je vse to financirala EU, in so delali, dokler ni soldov zmanjkalo

ta konec je bil ograjen z žično ograjo, katera pa je na večih koncih že uničena

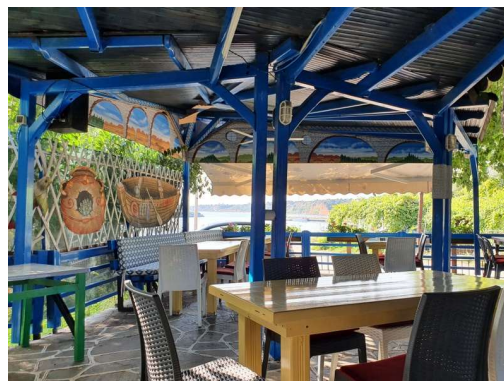
nekaj arheološkega do koder ni dostopa (vse zaraščeno) in oštarija pod drevesi

večinoma ribiške barke, motornjače in celo ena manjša grška jadrnica

na sosednjem pomolu takole zgledajo priključki za elektriko(kar iz luči ven potegnjene žice) in vodo

najina oštarija je bila tudi v globoki senci drevesa

od tukaj sva opazovala kdo neki se tako intenzivno sprehaja gor in dol in si ogleduje Malo iz vseh strani

najina oštarija s skromno ponudbo, ampak odlično senco; na Mali je bilo 32C

oh, kako romantičen sončni zahod

29. julij 2021, četrtek

Maronia - Fanari

Vsak dan je bolj vroče. Ponoči sem ventilator za hlajenje razgrete betice ugasnil šele ob štirih. Zjutraj imava 25 stopinj. In nimava vetra.

Izplujeva in nameravava vpluti v Fanari. Tak je bil plan. In današnji plan celo uspeva izpolniti. Veter in tok sta konstantna. Tok je spet v kljun, a rahlo manj močan, kot včeraj. Veter je pa tudi konstanten, 1 Bf iz vseh smeri. Motorirava celo pot.

Ves čas sem malo na trnih. Na plačljivi Navionicsovi karti je označeno, da je preplitvo za nas (1-1,5 m), direktor alexandropolskega jadralnega kluba, Angelos, je v Trace Waters Pilot zapisal, da je vsaj 2 m, coast guard v Maroniji ne ve, ve pa coast guard v Fanariju. Ve in tudi pove. Za odgovor lahko izbirava med dvema svetovnjima jezikoma, grščino in turščino. Na koncu Vesna pobara prijatelja Kyriakosa iz Kavale in njegov approval je dovolj dobra vstopnica, da vseeno vplujeva - kot po jajcih, s 1000 obrati. Če se kam zarineva, se bova s polnim plinom verjetno lahko odrinila. Nikamor nisva zarila. In ni se nama bilo potrebno tlačiti z ritjo nekam med mooringe, kot piše v pilotu. Lepo na bok sva se sparkirala za domačinom iz Maronije, ki je prej še potrdil, da je tudi ob obali dovolj globoko za naju. Vidljivost v morju je nič, zero, nula, ... tipota! Infrardeči termometer pa sporoči, da ima morje 29 stopinj Celzija (84 stopinj Farenheita, da bo bolj jasno).

Odstraniva se z barke v globoko senco drevesa, na katerem rastejo fige, pod njim pa frapeji. In pipica. In opazujeva. Ena jadrnica na morju, druga jadrnica na morju, tretja jadrnica na morju. Hej, v zadnjih desetih dneh nisva videla niti ene! Kakšna nepopisna gužva je v Fanariju, očitno je to mestece turistično zelo pomembno. In za po vrhu, samo ena je domačinska drugi dve sta ameriška in nemška barka. Američani, jasno, na katiču, Nemci pa na eni prav posebni železnjači, z dvema debelima in okroglima jamboroma brez snasti, eden montiran normalno, drugi na premcu.

Sprehod in večerjica v prijetni oštariji na rivi. Jaz sem se samo nafutral, Vesna je pa za spremembo dobila dve dobri jedi, školjke in malancane v fetini omaki. Še za nafto se pozanimam. Lahko jo pripeljejo. Ampak. Tukaj me stane za liter in pol vina v oštariji več, kot bi zanj plačal v Aleksandropoliju. Sic!

Zvečer je v luki koncert. Popoldne sem ob kavici gledal, kako so postavili ozvočenje in osvetlitev. Uigrana tehnična ekipa. Pevska tudi. Nekaj muskontarjev in pjevalka. Grška goveja muzika. Nekaj podobnega, kot je bil Oliver v Dalmaciji. Ali pa naši harmonikaški jodlarji pri podalpskem plemenu. Terasa-tanc-muzik. Zelo lokalno.

plaža pri Maroniji: kontrast rdeče stene in bel pesek

vstop v kanal v Fanariju

Navionics karta kaže tako nizke globine, da je bil strah ali bova sploh notri lahko prišla in se privezala, upravičen

pa smo lepo privezani pomol in pod nami je 3 morja

kar nekaj takih črpalk smo našli v tej vasici; glede na to, da je cena v drahmah, pomeni, da jih vsaj 19 let že ne uporabljajo

vaški umetnik

kapitan je ušel z barke (32C+) v globoko senco figovega drevesa in si privoščil pipico in frape

če hočeš izstopati med množico lokalov, moraš imeti malo drugačno fasado lokala

lepa plaža, kopalcev popoldan ni bilo kaj dosti videti

pasja vročina še pes se je skril pod senčnik

popečeni jajčevci s fetinim moussom-odlično! tudi školjke v beli vinski omaki z veliko limone in olivnim oljem je bilo dobro!

priprave na večerni koncert

30. julij 2021, petek

Fanari

Danes je ena jadrnica izplula in ena je vplula. Precej prometna luka je to. Midva sva ostala. Sicer ne vem, zakaj, ampak kar nikamor se nama ni ljubilo iti. Celo več, na barki sva bila praktično cel ljubi dan. Večinoma sva brala in počivala od silnih naporov prejšnjih dni.

Poleg priveza, na drugi strani borovega gozdička, je lepa mivkasta plaža. S senčniki. In razobešeno blue flag zastavo. Bolj, kot ne, samuje. Plaža, namreč. Dva ali trije kopalci na nekaj sto metrih preko dneva. Zvečer, ko je v Grčiji dnevni višek kopalne sezone, jih je morda okoli 20. Vesna plažo v celoti izkoristi, jaz samo delno. Ona gre plavat v morje, jaz le pod tuš na obali.

Ampak, kar je preveč, je preveč! Govorim o lenobi. Ob mraku, ko je temperatura že spet človeška, greva na sprehod. Ampak. Najprej naju zmoti (v prvem stavku omenjena) jadrnica, ki se je kar ne moreva nagledati. Jadrnice na morju ne vidiš prav pogosto. Ko je to mimo, je moteči element kičast sončni zahod. Sledi mu telefonski razgovor. Potem sem pa jaz že tako lačen, da bi en giros. In če se kam usedeva, bi bilo koristno imeti s seboj mosquito repelant spray. Pa ga nimava in grem ponj na barko. Mimo cisterne, ki toči nafto sosеду, lokalcu. Pobaram jih po ceni. Ni tako ugodno, kot v Alexandroupoliju, a še vedno kar v redu. Odločim se, da bi natočil, ko je ravno tako enostavno - potrebujem je itak ne. Pa čakam, pokličem Vesno, da naj ne čaka pred girozdžinjico, da bo to nekaj časa trajalo. In pride in čaka na barki. In jaz čakam pred sosedovo barko. In ko je končno tam vse končano, je končana tudi zaloga nafte v cisterni. Pejt se solit! A se delajo norca iz mene, ali kaj? Nikamor več ne grem na sprehod. Za kazen Grkom danes ne bova delala več prometa. Kar zalogo lastne vinske kleti bova načela. Haugh, ich habe geschprochen!

danes so bile v moji pisarni temperature +35C in ker nimam klime sem si vzela dopust; ampak sem pa vseeno kočerjo naredila pri tej temperaturi...

sončni zahod skozi borov gozdiček, čisto blizu nas

od pol devetih zvečer je sončni zahod

ko je sonce zašlo je bilo na plaži in v morju več ljudi kot čez dan

predelan kombi za počitnikovanje: ta ima celo pograde, ker ima veliko otrok

toliko školjk so nabrali, da so jih komaj nesli in to na našem pomolu na razdalji 20 metrov.... za dve krepki družini (glej zgoraj) dveh kombijev bo to ravno dovolj

31. julij 2021, sobota

Fanari - Limenas, Thasos

Najprej pogovor s sosedi na, za naše pojme, hecni jadrnici. Kot bi gledal džunko. Nemca iz Kolna sta bila prej nekaj let v atlantski Franciji in sta se šele pred kratkim podala v Mediteran. Tukaj je res super, nama hitita razlagati. Na Jadranu sicer še nikoli nista bila in si težko predstavljata, da sva priplula od tam. Saj ona dva vesta, da se tja vendar ne hodi. Italija je brez veze, Hrvaška pa predraga in predvsem preveč gužvasta. Tudi o Sloveniji vesta vse. Slovenija leži med Hrvaško in Albanijo in nima morja. Ah, ja... Toliko o splošni izobrazbi Merklina plemena. Kot bi se pogovarjal z Amerjci. Tistimi Amerjci, ki nikamor ne potujejo in bi jih srečal nekje na travniških planjavah Južne Dakote v trenutku, ko bi jih zmotil pri sila resnem kulinarinem opravilu kupovanja hamburgerjev v lokalnem McDonaldsu.

Midva se greva kulinariko danes drugače. Na sporedu bodo uležani steaki iz tiste dežele, ki po mnenju nekaterih leži severno od Albanije in južno od Hrvaške. Da večerja ne bo preveč enolična, grem v market po repromaterial, ki ga krave uporabljajo za proizvodnjo lastnih steakov. Govorim torej o bučkah, kumarah, papriki, paradižniku, celo feferonih, solati, rožmarinu, peteršilju, špinaci, gobah, koruzi in še kar je takih, na celulozi temelječih, zadev. Komaj sem trogal, tile steaki potrebujejo res veliko sestavnih delov. No, kupil sem še limete, to je v redu, to je repromaterial za gin tonic.

Po frapejčku, bureku in filanju vode v tanke izplujeva in začneva s filanjem vode v plastenke. Spotoma si pogledava Majhno lučico Avdiro, kjer se ne bi vezala, saj je treba sidro vreči preko mooringov. Naj to počnejo drugi in nama povedo, kako je bilo. Nadaljujeva na Thasos, eden najlepših grških otokov, popolnoma poraščen z gostim gozdom.

Majhen, a zoprn val prihaja z jugovzhoda in plan A se spremeni v plan B. Ne greva na vzhodno obalo Thasosa, ki je odprta za tak val, ampak nekam na sever ali celo zahod. Pa preizkusiva kar nekaj zalivov, nekje se celo poskusiva sidrati, pa tam ne bova ostala. Sidro v travi ne prime čisto nič. Kar niti ni tak problem, saj ni vetra. Večji problem so čarteristi v tem zalivu, ki verjetno sploh ne vejo, da jim sidro ne drži. Beživa ven. Še nekaj zalivov si ogledava, načeloma so lepi, ima pa vsak kakšno hibo. Končno se ustaviva zahodno od glavnega mesta otoka.

In ker je to otok, je polno bark. Ok, niti približno tako gužvasto ni, kot Jonsko morje, je pa neskončno več plovil, kot sva jih srečevala do sedaj. Opomnik: neskončno se dobi, če se katero koli število deli z nič. Pa ni to morje čisto nič drugačno od morja deset milj severno. Le, da so tam plaže samevale in sidranje pred plažo je pomenilo, da si sam, tukaj si pa na ogled stotniki na ležalnikih pod senčniki pošlihtanih turistov. Res ne razumem tega nagona. Nagona, da je potrebno biti na otoku (kjer so itak vsi in je otok bolj obljuden, kot celina). Ampak, tako to je. Čoporativni nagon in izdelan marketing - turiste je treba nagnati v logorje in jih tam v miru izčrpavati. Nekaj podobnega je izumil že Dolfe, le z drugačnim epilogom.

Kakorkoli, Vesna je takoj v vodi, jaz pri kurjenju roštilja. Oba pa kmalu potem pri večerji, uležanih XXL slovenskih steakih in (končno) pitnem vinu, čisto drugačnem, kot ga prodajajo v grških birtijah. Naš je iz Španije. Danes je bil kulinarčen večer, primerljiv z armensko restavracijo v Aleksandroupoliju.

Po večerji se samo še zlekнем v kokpitu. Vročinski val se krepi. Nekaj časa naju hladi veter, ki ga proizvajata ekološka ventilatorja s pogonom na shranjeno sončno energijo, potem preklopiva na bio-organski veter brez dodanega CO2 in sladkorja. Treba se je obnašati v skladu s trendi. Težko verjamem, ampak je res: ne glede na to, da ima veter zero kalorij, naju lepo ohladi. Spanje nocoj bo prijetno. Upam.

vhod v luko Avdiro

ti kamni naj bi bili antični ostanki, so pa sredi luke

Nemci iz Kolna imajo neobičajna jadra za Mediteran

parangal ima celo radar reflektor

lep zaliv, na koncu zaliva hotel in plaža; a kaj, ko je dno ena sama velika trava

sosednji zaliv: plaža iz marmornega peska (na Thasosu kopljejo marmor)

vendar se nimaš kam sidrati pri tej plaži

v pilotu piše, da so 4 boje; no ja, za tovarne ladje in ne za jadrnice :); na podobne smo se vezali v Panamskem prekopu

lepa hiška s parkiriščem za čoln; pred hišo pa ogromno trsja

neka umetniška duša je tukaj našla svoj mir

v drugem zalivu pa tudi krneki od bivališča... ampak verjetno se ta oseba odlično počuti in le to šteje!

mesto Limenas kjer vozijo trajekti iz celine na otok Thasos